15.01.2023 г. / 23:26:09

Вяра

ДУХОВНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ И МАСОНСКАТА ПРИНАДЛЕЖНОСТ НА РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА (цялата статия)

ТРЯБВА ДА СЕ УТОЧНИ, ЧЕ С ТАЗИ ЦЪРКВА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ СА БИЛИ И В МОМЕНТА СЕ НАМИРАТ ПОЧТИ ВСИЧКИ ОФИЦИАЛНО РЕГИСТРИРАНИ СИНОДИ ПО СВЕТА. Повечето от старостилните гръцки синоди дори приемат „духовно узаконяване“, хиротонии и „молитви за изправяне“ от ересиарсите на РПЗЦ (Руската „православна“ задгранична църква). Сред тях са и имащите се за „ревнители за вярата“ матеевци.

Еретическата същност на архиереите от Руската задгранична църква И СЪОТВЕТНО РЪКОПОЛОЖЕНИТЕ ОТ ТЯХ Е ОЧЕВИДНА: Епископа от РПЗЦ Леонтий Чилийски присъства и се моли на панихида заедно с католически кардинали

През 1971 г. ересиарсите на руската задгранична църква хиротонисват двама нови матееви епископа - Коринтския Калист и Китийския Епифаний. После те се връщат в синода

си, биват приети в сана си и влизат в духовните си задължения, ЧЕТАТ МОЛИТВИ ЗА „ИЗПРАВЯНЕ“ НА ОСТАНАЛИТЕ АРХИЕРЕИ В СИНОДА, КАТО УТВЪРЖДАВАТ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ЕРЕТИЧЕСКАТА СЪЩНОСТ НА МАТЕЕВЦИ. Преди това, подобен ПРЕДНАМЕРЕН акт на ДООСКВЕРНЯВАНЕ извършват и другите КРИПТОИКУМЕНИСТИ НА ЕЛАДА – ФЛОРИНЕИТЕ.

Матеевци се отделят от РПЗЦ, но за извършения акт **НЯМА ПОКАЯНИЯ**. Хиротонисаните от руснаците епископи си остават в матеевия синод, „БЛАГОСЛАВЯТ“ ОСТАНАЛИТЕ АРХИЕРЕИ С „МОЛИТВИ ЗА ИЗПРАВЯНЕ“ и продължават да служат! Това беззаконие се разпространява и върху всички духовници, ръкоположени от матеевци, включително и тези в България, ЗАЩОТО ТЕ НИКЪДЕ И НИКОГА ПИСМЕНО НЕ СЕ ОТРИЧАТ ОТ НЕГО И ОТ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИЯ СИНОД, КЪМ КОЙТО СА ПРИНАДЛЕЖАЛИ! И НИКОГА НЕ СЕ ПОКАЙВАТ ЗА ЕРЕСТА НА ИКУМЕНИЗМА В КОЯТО СА ПРЕБИВАВАЛИ!

Много години по-късно (февруари 2008 г.), в енциклика с Рег. номер 3280/28-11-2007 на „Свещения синод на църквата на ИПХ Гърция“ те признават, че тези хиротонии са били „грешка“, НО **НЯМА ОСЪЖДАНЕ НА ЕРЕТИЧЕСКИЯ АКТ И НИЗВЕРГВАНЕ НА ДУХОВНИЦИ И ПОКАЯНИЕ ОТ СТРАНА НА ТЕЗИ КОИТО СА ГИ ПРИЕЛИ И СЪСЛУЖВАЛИ С ТЯХ**. В документа има уклончиви и неясни формулировки като „Произведената в 1971 г. хиротония… нищо не прибавила и не придала към действеността, пълнотата, благодатта и силата на йерархията на архиереите на църквата на ИПХ на Гърция … Колкото до причините за решението на архиереите да се обърнат по въпроса за едноличната хиротония извършена от изповедника Матей, КЪМ СИНОДА НА РУСКИТЕ ЕПИСКОПИ, следва да се поясни, че… това се явява в следствие на правилно еклезиологическо

съзнание за **ЦЪРКОВНА ОТГОВОРНОСТ ПРЕД УПЪЛНОМОЩЕН СЪДЕБЕН ЦЪРКОВЕН ОРГАН, КОЙТО ДА УСТАНОВИ ЗАКОННОСТТА НА ЕДНОЛИЧНАТА ХИРОТОНИЯ ОТ 1948** г...“.

Нека да видим кой е този „УПЪЛНОМОЩЕН СЪДЕБЕН ЦЪРКОВЕН ОРГАН“ пред който всички старостилни икуменисти по света имат „еклезиологическо съзнание за ЦЪРКОВНА ОТГОВОРНОСТ“:

- НЕЗАВИСИМО ОТ ЯВНИЯ ИКУМЕНИЧЕСКИ МОДЕРНИЗЪМ И НОВОСТИЛНО ОБНОВЛЕНЧЕСТВО НА ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ, РПЗЦ НИКОГА ОФИЦИАЛНО НЕ Е ОБЯВЯВАЛА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ТЯХ (1). ДАЖЕ СЛЕД ПРИЗНАВАНЕТО ОТ ТЯХНА СТРАНА НА СЪВЕТСКАТА МОСКОВСКА ПАТРИАРШИЯ С НЕЙНИЯ КОМУНИСТИЧЕСКИ ЛЪЖЕПАТРИАРХ АЛЕКСИЙ I, НЕ СЕ Е СТИГНАЛО ДО РАЗРИВ В ОТНОШЕНИЯТА И ИЗРАЗЯВАНЕ НА ЯСНА АНТИИКУМЕНИЧЕСКА ПОЗИЦИЯ ОТ СТРАНА НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА (2).

В отношенията с поместните църкви РПЗЦ неизменно започнала да се придържа към формулата, определена от архиепископ Иоан (Максимович) още на 2-рия Задграничен Събор, проведен през 1938 г.: „В предишни времена *(т. е. във времената на истинското православие – б.р.)* за изобличение на каноническите нарушения при някоя поместна църква, С НЕЯ Е БИЛО ПРЕКРАТЯВАНО КАНОНИЧЕСКОТО ОБЩЕНИЕ. РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА НЕ МОЖЕ ДА ДЕЙСТВА ПО ТОЗИ НАЧИН *(**Т. Е. НЕ МОЖЕ ДА ДЕЙСТВА КАТО ИСТИНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – Б.Р.**)*, ТЪЙ КАТО НЕЙНОТО ПОЛОЖЕНИЕ НЕ Е НАПЪЛНО ОПРЕДЕЛЕНО И УТВЪРДЕНО. ПОРАДИ ТОВА ТЯ НЕ ТРЯБВА ПРЕКЪСВА ОБЩЕНИЕ С ДРУГИТЕ ЦЪРКВИ, ОСВЕН АКО ТЕ ПЪРВИ НЕ НАПРАВЯТ ТОВА“ (3).

„Каноническите нарушения“ – ТОЕСТ ЕРЕСИТЕ И МОДЕРНИЗМА НА ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ, БИВАТ СЪВЪРШЕНО ИГНОРИРАНИ ОТ ИОАН МАКСИМОВИЧ КАТО НЕОБХОДИМ ПОВОД ЗА НЕЗАБАВНО ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ОТСТЪПНИЦИТЕ. И ДО ДНЕС ТАЗИ ПОЗИЦИЯ СЕ СЛЕДВА ОТ РЪКОВОДСТВОТО НА РПЗЦ. Впрочем трябва да отбележим, че задграничната църква НЕ Е ПРЕКЪСВАЛА ОБЩЕНИЕ И ПОМЕНАВАНЕ НА КОЯТО И ДА Е ПОМЕСТНА ЦЪРКВА, ДОРИ И КОГАТО ТЯ НЕ Я ПРИЗНАВА ЗА ЗАКОННА.

НАЧАЛО НА КАНОНИЧЕСКОТО ПРИЗНАВАНЕ НА ЙЕРАРХИЯТА НА РПЗЦ Е ПРИЕТО ДА СЕ СЧИТА ИЗДАВАНЕТО НА ДОКУМЕНТ ОТ МЕСТОПАЗИТЕЛЯ НА КОНСТАНТИНОПОЛСКИЯ ПАТРИАРШЕСКИ ПРЕСТОЛ ДОРОТЕЙ, МИТРОПОЛИТ БРУСКИ ОТ 2-РИ ДЕКЕМВРИ 1920 Г., предоставящ правото на руските задгранични епископи да образуват на територията на Константинополския патриархат самостоятелна Епитропия (Управление). ДОСТАТЪЧНО ПОКАЗАТЕЛЕН И СИМВОЛИЧЕН Е ФАКТА, ЧЕ ТОЗИ ДОРОТЕЙ БРУСКИ Е ОСНОВОПОЛОЖНИКА НА ИКУМЕНИЧЕСКАТА ЕРЕС СРЕД ПОМЕСТНИТЕ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ, ЗАЩОТО ИМЕННО ТОЙ, ТОЧНО В ТАЗИ ПРЕЛОМНА ЗА СВЕТОВНАТА ПОЛИТИКА И ЗА ПРАВОСЛАВИЕТО 1920 Г. ИЗДАВА ПАГУБНАТА ЕНЦИКЛИКА „КЪМ ХРИСТОВИТЕ ЦЪРКВИ, КЪДЕТО И ДА СЕ НАМИРАТ“, КЪДЕТО ЗА ЕРЕТИЦИТЕ КАТОЛИЦИ И ПРОТЕСТАНТИ Е НАПИСАНО, ЧЕ СА „РОДНИ И БЛИЗКИ В ХРИСТА, СЪНАСЛЕДНИЦИ И СЪПРИЧАСТНИЦИ НА ОБЕТОВАНИЯТА БОЖИИ *(Еф. 3:6)*“ (4).

ПО ТАКЪВ НАЧИН, АБСОЛЮТНО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО И ПЛАНИРАНО, РПЗЦ ПОЛУЧВА СВОЕТО „УЗАКОНЯВАНЕ“ И „КАНОНИЧНОСТ“ ИМЕННО ОТ „ПАТРИАРХА“ НА ИКУМЕНИЗМА!!!

Веднага след това започват беззакония, КОИТО ПРОДЪЛЖАВАТ И ДО ДЕН ДНЕШЕН!

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА РПЗЦ ВЗЕМАТ УЧАСТИЕ В „ВСЕПРАВОСЛАВНИЯ КОНГРЕС“ ОТ 1923 Г., РЪКОВОДЕН ОТ МАСОНА „ПАТРИАРХ“ МЕЛЕТИЙ МЕТАКСАКИС, КОГАТО Е ПРИЕТО НОВОКАЛЕНДАРИЕТО И ДРУГИ ОТСТЪПЛЕНИЯ ОТ ПРАВОСЛАВНОТО ПРЕДАНИЕ.

СЛЕД ВЪВЕЖДАНЕТО НА НОВИЯ СТИЛ В ЦАРИГРАДСКАТА ПАТРИАРШИЯ АРХИЕПИСКОПА НА ЗАДГРАНИЧНАТА РУСКА ЦЪРКВА АНАСТАСИЙ (ГРИБАНОВСКИ) И ДРУГИ АРХИЕРЕИ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА УЧАСТВАТ В ОБЩИ СЛУЖБИ С ГЪРЦИТЕ, С КОЕТО ФАКТИЧЕСКИ ОТПАДАТ ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО (Апост. 46, 45, 30, 10, 65; Лаод. 32, 33, 37, 39). НЕ СА ПРЕДПРИЕТИ НИКАКВИ КАНОНИЧЕСКИ МЕРКИ ДОРИ И ТОГАВА, КОГАТО ЦАРИГРАДСКИЯ ПАТРИАРХ В 1924 Г. ПРИЗНАВА ЗА „ЗАКОННО“ НИЗВЕРГВАНЕТО НА ПАТРИАРХ ТИХОН ОТ ОБНОВЛЕНЦИТЕ НА „ЖИВАТА ЦЪРКВА“ В РУСИЯ. НИКОГА, И ДО СЕГА РПЗЦ НЕ ПРЕКРАТЯВА КАНОНИЧНИТЕ ОТНОШЕНИЯ С КОНСТАНТИНОПОЛСКИЯ ПАТРИАРХАТ, НЕЗАВИСИМО ОТ ЗАДЪЛБОЧАВАЩИЯТ СЕ ОЧЕВИДЕН ИКУМЕНИЗЪМ!!!

Политиката на РПЗЦ през годините е обобщена от архиепископ Натанаил (Лвов), който пише: “Ето вече 30 години нашата задгранична църква е заплашена от анатемосване от страна на поместните църкви. Към това се стреми Московската патриаршия... Следователно трябва да се стараем да не допускаме произнасянето на тази анатема над нашата църква“ (5).

Явно Натанаил е забравил, ЧЕ ОТ ДУХОВНА ГЛЕДНА ТОЧКА АНАТЕМОСВАНЕТО ОТ ЕРЕТИЦИ Е МНОГО ПОЛЕЗНО ЗА ПРАВОСЛАВНИТЕ, КАКТО ТОВА Е НАПИСАНО ОТ ОТЦИТЕ

НА ЦЪРКВАТА: „ВСИЧКИ ЕРЕТИЦИ, КОИТО ПРОКЛИНАТ ПРАВОСЛАВНИТЕ, СЕБЕ СИ ПРОКЛИНАТ“, И „КОГАТО ЕРЕТИЦИТЕ НИ ПРОКЛИНАТ, ТОГАВА ГОСПОД НИ БЛАГОСЛАВЯ“ („ПРОСВЕТИТЕЛ“ ГЛ. 12, ПРЕПОДОБНИ ЙОСИФ ВОЛОЦКИ (САНИН) (6)

КАКТО ПИСАХМЕ, ВЪПРЕКИ РАЗРАСТВАЩИЯ СЕ ИКУМЕНИЗЪМ, ПОМЕНВАНЕТО НА ИЗТОЧНИТЕ ПАТРИАРСИ В ОЛТАРИТЕ НА РПЗЦ НИКОГА НЕ Е ПРЕКРАТЯВАНО. Например в Светите Земи, в манастирите и църквите на задграничната църква винаги се е споменавал Иерусалимския патриарх (7).

Когато в 1992 г. монасите от скита „Свети Илия“ на Света Гора-Атон, принадлежащ на РПЗЦ, бяха разгонени заради отказа си да споменават в литургиите името на водещия икуменист и цариградски патриарх Вартоломей I, архиепископа на руската задгранична църква Марк Берлински направи следното заявление: „Аз сам, а също и клириците на моята епархия споменавахме патриарха при посещенията си на Атон“ (8).

ТОВА САМО ПОТВЪРЖДАВА ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ ПЪЛНОТО ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ НА РПЗЦ С „ПРАВОСЛАВНИТЕ“ ИКУМЕНИСТИ.

През 1961 г. представители от синода на РПЗЦ официално заявяват пълното духовно общение с икуменическите „църкви“: „Нашата църква никога не е обявявала Вселенския патриарх или гръцкия архиепископ на Северна и Южна Америка за схизматици И НИКОГА НЕ Е ПРЕКЪСВАЛА ДУХОВНИТЕ СИ КОНТАКТИ С ТЯХ“ (9).

ТОВА ОФИЦИАЛНО ЗАЯВЛЕНИЕ НИКОГА И НИКЪДЕ НЕ Е БИЛО ОПРОВЕРГАНО ИЛИ ОТМЕНЕНО ОТ СИНОДА НА РПЗЦ.

ОСВЕН ТОВА СЪЩЕСТВУВАТ ДОКУМЕНТАЛНИ СВЕДЕНИЯ, ЧЕ ДО 1950 Г. РПЗЦ Е ПОЛУЧАВАЛА „СВЕТО МИРО“ ОТ КОНСТАНТИНОПОЛСКИЯ ПАТРИАРХАТ МОТИВИРАЙКИ СЕ, ЧЕ ТО МОЖЕ ДА СЕ ВАРИ САМО ОТ ПАТРИАРХ (10). ТОЕСТ ТОВА Е ПОРЕДЕН ПЕЧАЛЕН ФАКТ, ГОВОРЕЩ ЗА УПОТРЕБА В „СВЕЩЕНОДЕЙСТВИЯТА“ НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА НА ИКУМЕНИЧЕСКО ЕРЕТИЧЕСКО МИРО (11) !!!

Дълго време РПЗЦ отказваше да осъди икуменизма.

На пръв поглед ситуацията се изменя, когато на архиерейски събор на задграничната църква през 1983 г. е провъзгласена анатема над всички, които се придържат към икуменическата теория на клонките. Въпреки това, още в 1987 г. първойерарха на РПЗЦ митрполит Виталий прави следното официално разяснение: „В настоящия момент повечето поместни църкви търпят двоен удар, причинен от новия календар и от икуменизма.

НО В ТАКОВА БЕДСТВЕНО ПОЛОЖЕНИЕ НИЕ НЕ МОЖЕМ ДА ДРЪЗНЕМ, ОПАЗИЛ НИ ГОСПОД, ДА КАЖЕМ, ЧЕ ТЕ СА ИЗГУБИЛИ БОЖИЯТА БЛАГОДАТ. НИЕ ПРОИЗНЕСОХМЕ АНАТЕМА НАД ИКУМЕНИЗМА ЗАРАДИ ЧАДАТА НА НАШАТА ЦЪРКВА, НО С ТОВА СЪВСЕМ СКРОМНО, НО ТВЪРДО, НЕЖНО, НО РЕШИТЕЛНО ПОДКАНВАМЕ КЪМ РАЗМИСЪЛ ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ... АКО НЯКОЙ ОТ НАШЕТО ДУХОВЕНСТВО, ПО ИКОНОМИЯ, СЪСЛУЖИ С ИКУМЕНИСТИ, ТО ТОЗИ ЕДИНИЧЕН ФАКТ НЕ ВЛИЯЕ НА НАШЕТО СТОЕНЕ В ИСТИНАТА“ (12).

С ТОВА ФАКТИЧЕСКИ СЕ ОБЯВЯВА НЕ САМО „НАЛИЧИЕ НА БЛАГОДАТ НА СВЕТИЯ ДУХ“ В ТАЙНСТВАТА НА ЕРЕСТА, НО И ВЪЗМОЖНОСТ „ПО ИКОНОМИЯ“ СА СЕ СЪСЛУЖВА С ЕРЕТИЦИ.

ОСВЕН ТОВА МИТРОПОЛИТ ВИТАЛИЙ СЕ ОПИТВА ДА

УНИЩОЖИ И САМОТО ДУХОВНО ЗНАЧЕНИЕ НА АНАТЕМАТА, КАТО ОТЛЪЧВАНЕ ОТ ЦЪРКВАТА И СЪОТВЕТНО ОТ БЛАГОДАТТА, ПРИДАВАЙКИ Ѝ НЕВИЖДАН ДО ТОЗИ МОМЕНТ В ПРАВОСЛАВИЕТО СМИСЪЛ НА ПРОСТО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ. ПРЕЗ 1993 Г. ВИТАЛИЙ ПОТВЪРЖДАВА СВОЯТА ЕРЕТИЧЕСКА ПОЗИЦИЯ, КАТО ЗАЯВЯВА: „НИЕ С ВСЕЛЕНСКИЯ ПАТРИАРХ НЕ СЛУЖИМ, НО НЕ КАЗВАМЕ, ЧЕ НЕГОВАТА ЦЪРКВА Е БЕЗБЛАГОДАТНА“ (14).

Независимо, че повечето поместни църкви са членове на архиеретическия Световен съвет на църквите (ССЦ), КЪДЕТО ПОСТОЯННО СЕ ПРАКТИКУВАТ СЪВМЕСТНИ МОЛЕНИЯ И СЛУЖБИ НЕ САМО С ЕРЕТИЦИ, НО И С ДРУГОВЕРЦИ, И КЪДЕТО ПОСТОЯННО СЕ ПОДПИСВАТ ВЕРООТСТЪПНИЧЕСКИ ДОКУМЕНТИ, ЕПИСКОПА НА РПЗЦ ИЛАРИОН МАНХАТЪНСКИ ПИШЕ: „… ЕПИСКОПА МОЖЕ ДА СИ ПОЗВОЛИ ИКОНОМИЯ И ДА ПОЗВОЛИ ДА СВОИ МИРЯНИ ДА ПРИЕМАТ ПРИЧАСТИЕ В ПОДОБНИ ЦЪРКВИ… ДНЕС НИЕ СМЕ В ОБЩЕНИЕ СЪС СРЪБСКИЯ И ИЕРУСАЛИМСКИЯ ПАТРИАРХАТ… ДЛЪЖНИ СМЕ ДА ПОДЧЕРТАЕМ, ЧЕ ОБИКНОВЕНОТО ЧЛЕНСТВО В ССЦ НЕ Е ДОСТАТЪЧНО ДА ЗАКЛЕЙМИМ НЯКОГО КАТО ИКУМЕНИСТ…

НИЕ НЕ СМЕ УСТАНОВИЛИ ОПРЕДЕЛЕН КУРС ПО ОТНОШЕНИЕ НА ТОВА ДА ПОЗВОЛЯВАМЕ ИЛИ ЗАБРАНЯВАМЕ ТАЙНСТВА ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА НОВОСТИЛНИТЕ ЦЪРКВИ. ВСЕКИ ЕПИСКОП САМ РЕШАВА КАВО ДА ПРАВИ В ТАКИВА СЛУЧАИ… (15).“

Тези думи звучат много странно, още повече, като се има предвид, че са произнесени скоро след ПОДПИСВАНЕТО НА УНИЯ С МОНОФИЗИТИТЕ от 12 поместни „православни“ църкви през 1990 г. в Шамбези (Швейцария), и то в рамките на богословски диалог под егидата на Световния съвет на

църквите. (16)

Забравил е епископ Иларион и за това, че ОЩЕ В 1983 Г. НА СВЕТОВНАТА АСАМБЛЕЯ НА ССЦ ВЪВ ВАНКУВЪР ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ, УЧАСТВАЩИ В ССЦ (ВКЛЮЧИТЕЛНО И НАШАТА Българска “Православна Църква“, КОЯТО ТОГАВА Е УЧАСТНИК В ТОЗИ ФОРУМ) ПОДПИСВАТ „ПРОГРАМА МИНИМУМ“, НАРЕЧЕНА ОЩЕ КЕС (КРЪЩЕНИЕ, ЕВХАРИСТИЯ, СЛУЖЕНИЕ), В КОЯТО СЕ ПРОВЪЗГЛАСЯВА ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА КРЪЩЕНИЕТО ИЗВЪРШЕНО ПО ФОРМУЛАТА: „В ИМЕТО НА ОТЦА, И СИНА, И СВЕТИЯ ДУХ“, ПРИ КОЕТО ИЗОБЩО НЕ СЕ ВЗЕМА ПРЕДВИД ДАЛИ ИМА САМО ОПРЪСКВАНЕ, ЧАСТИЧНО ПОЛИВАНЕ ИЛИ ПЪЛНО ПОТАПЯНЕ НА КРЪЩАВАНИЯ, А СЪЩО И РАЗПОЗНАВАНЕ ЗА „ЗАКОННИ“ И НА ДРУГИТЕ ТАЙНСТВА У ЕРЕТИЦИТЕ. ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА СВЕТОВНИЯ СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ ПРИЗНАЛИ СВОЕТО ЕДИНСТВО НА ОСНОВАНИЕ Т. Н. „КРЪСТИТЕЛНО БОГОСЛОВИЕ“, КОЕТО ИМА ЗА СВОЯ ОСНОВА ТЕЗАТА, ЧЕ КРЪСТЕНИЯ СПОРЕД СПОМЕНАТАТА ФОРМУЛА, НЕЗАВИСИМО ОТ „ХРИСТИЯНСКАТА ДЕНОМИНАЦИЯ“ В КОЯТО СТАВА ЧЛЕН, ТОЙ ВЕЧЕ СЕ ЯВЯВА И УЧАСТНИК В ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА.

В СЛЕДВАЩАТА ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ГЕНЕРАЛНА АСАМБЛЕЯ НА ССЦ, СЪСТОЯЛА СЕ В КАНБЕРА (НА КОЯТО СЪЩО ПРИСЪСТВАТ И СЕ ПОДПИСВАТ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА НАШАТА БЪЛГАРСКА „ЦЪРКВА“), СЕ ЗАЯВЯВА: „КАТО ЧЛЕНОВЕ НА ТЯЛОТО ХРИСТОВО, ЧРЕЗ НАШЕТО ОБЩО КРЪЩЕНИЕ, НИЕ ВЕЧЕ СМЕ ОБЕДИНЕНИ“ (17)

МОЖЕ ЛИ СЛЕД ТЕЗИ ФАКТИ, ИЗОБЛИЧАВАЩИ ПОМЕСТНИТЕ ЦЪРКВИ В САТАНИНСКА ВСЕЕРЕС, ДА СЕ ТВЪРДИ, ЧЕ ЧЛЕНСТВОТО В ССЦ И ПОДПИСВАНЕТО НА

ПОДОБНИ „ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РЕЗОЛЮЦИИ“ „НЕ Е ДОСТАТЪЧНО ДА ЗАКЛЕЙМИМ НЯКОГО“ КАТО БЕЗБЛАГОДАТЕН ПРОКЛЕТ ЕРЕТИК?

Умрелия в общение с РПЗЦ „митрополит“ Киприан (Куцумбас), с ужасено и вкаменено ***ПРИ ВИДА НА ЧАКАЩИТЕ ГО ДЕМОНИ*** *лице, на което дори не успели да затворят устата. Свидетели на погребението казват, че физиономията на ересиарха, веднага след изпускане на духа, се е втвърдила като кокал, ЯВНО* ***ЗА ДА ЗАПЕЧАТА УЖАСА ПРЕД ДВЕРИТЕ НА АДА И ДА ПРЕДУПРЕДИ ВСИЧКИ УЧАСТВАЩИ, ПАЛЕЩИ СВЕЩИ, МОЛЕЩИ СЕ, ПРИЕМАЩИ "БЛАГОСЛОВЕНИЕ", КРЪЩЕНИЕ, ДРУГИ ТАЙНСТВА И ТРЕБИ В САТАНИНСКИТЕ ЦЪРКВИ НА ИКУМЕНИЗМА***

Множество са примерите за общи служби, проведени на най-високо ниво, между архиереи на РПЗЦ и всякакъв вид новостилни и други икуменически ересиарси.

Ето само някои документирани случаи:

- Архиепископ Павел Сиднейски 11 януари 1986 г. служи литургия със сръбския епископ Василий при освящаване на новия храм на РПЗЦ в Дандедонг, Австралия (19);

- Архиепископ Марк Берлински неоднократно в Мюнхен,

Франкфурт и други места съслужва със сръбкия епископ Лаврентий (20); също съслужва с константинополски и финландски новостилци (21); На 3(16).11.1997 г. архиеп. Марк служи литургия заедно със сръбския еп. Доситей Стокхолмски и Великобритански и с двама негови клирици (22); В интервю в списание “Вертоград” (1993, №1) той съобщава: “Когато съм в Сърбия, аз служа в различни манастири и храмове – това право ми е дадено от патриарх Герман”, КОЙТО В ТОВА ВРЕМЕ Е БИЛ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВЕТОВНИЯ СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ (23).

- Архиепископ Антоний Женевски постоянно съслужвал с йерарси и клирици от различни юрисдикции (24). Той принципиално се придържал към мнение, което изложил в специална енциклика, че епископа има право да служи с кото му е угодно, и миряните това не ги касае (25).

- Архиепископ Алипий Кливландски участвал в освещаване на сръбската църква в Чикаго (26). В Неделя на Православието 1986 г. той присъствал на “всеправославно бдение”, където съслужва с икуменически новостилни клирици (27).

- На 15 октомври 1992 г. **митрополит Виталий и други архиереи от РПЗЦ приветстват в синодалната им катедрала в Ню Йорк СРЪБСКИЯ ИКУМЕНИЧЕСКИ ПАТРИАРХ ПАВЛЕ, С КОЙТО ИЗВЪРШИЛИ ОБЩО “БОГОСЛУЖЕНИЕ”** (**29**).

ПРИМЕРИТЕ СА МНОГО.

НО ОЩЕ ПО-ФРАПИРАЩИ СА СЛУЧАИТЕ НА ОБЩИ СЛУЖБИ С ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ОТДАВНА ПРОКЛЕТИ ОТ СВЕТИТЕ СЪБОРИ ЕРЕСИ. ТАКЪВ НАПРИМЕР Е СЛУЧАЯТ НА ОБЩА ЛИТУРГИЯ С КОПТИ МОНОФИЗИТИ В МАНАСТИРА НА РПЗЦ „СВЕТА ТРОИЦА“ В ДЖОРДАНВИЛ, ОПИСАН В ПЕЧАТНИЯ ОРГАН НА ТАЗИ ЦЪРКВА „ВЕРТОГРАД ИНФОРМ“

(1998. № 11). КОГАТО ПЪРВОЙЕРАРХА НА РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА ЗАПИТВА ЗА СЛУЧИЛОТО СЕ АРХИЕПИСКОП АВЕРКИЙ, ТОЙ МУ ДАВА КРАТЪК И ОБОБЩАВАЩ ОТГОВОР, КОЙТО ОБРИСУВА ЦЯЛОСТНОТО ПОЛОЖЕНИЕ В ТЯХНАТА И В ОСТАНАЛИТЕ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ: „КАНОНИТЕ ДНЕС НАВСЯКЪДЕ СЕ НАРУШАВАТ“!!!

ТОВА Е ОПИСАНО В СПОМЕНАТОТО ИЗДАНИЕ НА „ВЕРТОГРАД ИНФОРМ“, КЪДЕТО Е ПУБЛИКУВАНО ПИСМОТО НА АРХИЕПИСКОП АВЕРКИЙ ДО МИТРОПОЛИТ ФИЛАРЕТ.

РПЗЦ в продължения на десетилетия участва на различни икуменически форуми. **През 1925 г. нейният първойерарх митр. Антоний (Храповицки) заедно с други архиереи взима участие в тържествата в Лондон по случай 1600-годишнината на Никейския събор заедно англикански клирици. Нещо повече, Задграничната църква изпраща свои представители на генерални асамблеи на ССЦ, както и на II Ватикански събор (1962-1965 г.)**.

От самото си създаване РПЗЦ УЧАСТВА В ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ МЕЖДУКОНФЕСИОНАЛНИ БОГОСЛОВСКИ ДИАЛОЗИ. ВЪЗВАНИЯТА ЗА ПОМОЩ КЪМ ИНОСЛАВНИТЕ В БОРБАТА ИМ С БОЛШЕВИЗМА НА СПОМЕНАТИЯ ПЪРВОЙЕРАРХ НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ (ХРАПОВИЦКИ) ЗВУЧАТ НАПЪЛНО В ИКУМЕНИЧЕСКИ ДУХ. НАПРИМЕР **В ОБРЪЩЕНИЕ НА ЦЪРКОВНОТО РЪКОВОДСТВО ЗАД ГРАНИЦА КЪМ РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ИНОСЛАВНИТЕ ЦЪРКВИ (ТОЕСТ КЪМ ЕРЕСИАРСИАТЕ НА ЗАПАДНИТЕ ЕРЕСИ) СЕ КАЗВА: „ПРЕДИ ВСИЧКО СЪЕДИНЕТЕ ВАШИТЕ МОЛИТВИ С НАШИТЕ ПРЕД ПРЕСТОЛА НА ВСЕМОГЪЩИЯ ГОСПОД ЗА СПАСЕНИЕ НА СВЕТАТА**

НАША ЦЪРКВА…“ (30).

УНИКАЛНО Е И СОБСТВЕНОТО СВИДЕТЕЛСТВО НА АРХИЕПИСКОПА НА РПЗЦ АНАСТАСИЙ (ГРИБАНОВСКИ) ЗА **НЕГОВО СЪВМЕНСТНО МОЛЕНИЕ С АНГЛИКАНИ**: „БИДЕЙКИ ПРЕЗ 1924 Г. В ЛОНДОН, АЗ БЯХ ПОКАНЕН ДА ПРИСЪСТВАМ НА ТЪРЖЕСТВЕНО ВЕЧЕРНО БОГОСЛУЖЕНИЕ В ЗНАМЕНИТИЯ СЪБОР „АПОСТОЛ ПАВЕЛ“… В КРАЯ НА ВЕЧЕРНЯТА, **НАСТОЯТЕЛЯТ НА ХРАМА МЕ ПОМОЛИ ДА БЛАГОСЛОВЯ ПАСТВОТО… ВСИЧКИ СКЛОНИХА ГЛАВИ НИСКО И ОСТАНАХА В БЛАГОГОВЕЙНО БЕЗМЪЛВИЕ ДЪЛГО СЛЕД КАТО АЗ ПРОИЗНЕСОХ ДУМИТЕ НА БЛАГОСЛОВЕНИЕТО**. Вярващия английски народ приемаше дълбоко и искрено участие в тържественото моление за прекратяване гоненията над религията в Русия, устроено в Лондон от кентърбърийския архиепископ И **С ОСОБЕНА ПОЧТИТЕЛНОСТ ПОСРЕЩАШЕ НАВСЯКЪДЕ РУСКИТЕ ЕПИСКОПИ** (31).

В 1931 Г. СИНОДА НА РПЗЦ ОФИЦИАЛНО НАЗНАЧАВА СВОЙ ПРЕДСТАВИТЕЛ В ИКУМЕНИЧЕСКИЯ ОРГАН „КОМИТЕТ ЗА ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА СВЕТОВНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ВЯРА И ПОРЯДЪК“, ОБЯВЯВАЙКИ: „АРХИЕРЕЙСКИЯ СИНОД С БЛАГОДАРНОСТ ПРИЕМА ПОКАНАТА НА КОМИТЕТА ЗА ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА СВЕТОВНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ВЯРА И ПОРЯДЪК“ (32).

Синода на РПЗЦ издава и особено постановление с което разрешава на архиепископ Нестор Камчатски ДА УЧАСТВА В ДАЛЕКОИЗТОЧНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ С УЧАСТИЕ НА „ПРАВОСЛАВНИ“, КАТОЛИЦИ, ЛЮТЕРАНИ, МОХАМЕДАНИ И ЕЗИЧНИЦИ, КЪДЕ СЕ ПРЕДВИЖДАЛИ И СЪВМЕСТНИ МОЛИТВИ.

САМО ЕДИН ЕДИНСТВЕН АРХИЕРЕЙ НА РПЗЦ, АРХИЕПИСКОП СЕРАФИМ (СОБОЛЕВ), ПИШЕ ПРОТЕСТНИ ПИСМА ПРОТИВ ТОВА РЕШЕНИЕ (33), **НО СЪЩИЯ ТОЗИ СЕРАФИМ СОБОЛЕВ ВПОСЛЕДСТВИЕ СЕ ПРИСЪЕДИНЯВА КЪМ КОМУНИСТИЧЕСКИЯ МОСКОВСКИ ПАТРИАРХАТ**.

Управляващият руските приходи в България епископ Серафим (Соболев) осъществява на 27 декември 1922 г. пълно литургийно общение с еретика Маркианополски „епископ“, а по – късно Български „Екзарх“ – Стефан, в руската църква в гр. София, с благословението на Руския Задграничен Синод. Това съслужение е повторено в 1924 г. от Анастасий Кишиневски, по късно първоерарх на Руската Задгранична Църква, при „освещаване“ на събора Александър Невски (**Тогава и СЕГА българската църква е отпаднала от православието в ереста на етнофилитизма**).

СЛЕД ВТОРАТА СВЕТОВНА ВОЙНА ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА РПЗЦ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА УЧАСТВАТ НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЗАСЕДАНИЯ, ЗА КОЕТО СВИДЕТЕЛСТВА ДРУГ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ НА ТАЗИ ЦЪРКВА – „Определение Собора от 13/26 окт. 1953 г.“

НАЙ-ФРАПИРАЩОТО В ТОЗИ ДОКУМЕНТ СА ТОЧКИ, КОЯТО ЗВУЧИ ТАКА: „**АКО ИНОСЛАВЕН СВЕЩЕНИК, ДОШЪЛ ПО ДОБРОСЪСЕДСКИ ОТНОШЕНИЯ НА ТЪРЖЕСТВО В ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА В СВОЕТО ОБЛАЧЕНИЕ, ТО НАСТОЯТЕЛЯ ТРЯБВА ДА МУ ПРЕДЛОЖИ ПОЧЕТНО МЯСТО НЯКЪДЕ НАСТРАНИ И ДАЛЕЧЕ ОТ СЛУЖЕЩОТО ДУХОВЕНСТВО**...“.

ТОВА Е УДИВИТЕЛНО И ОТКРОВЕНО НАРУШЕНИЕ НА КАНОНИТЕ НА СВЕТАТА ЦЪРКВА , КОИТО ЯСНО

ЗАПОВЯДВАТ, НАПРИМЕР В 6-ТО ПРАВИЛО НА ЛАОДИКИЙСКИЯ СЪБОР, **ЕРЕТИЦИ ИЗОБЩО ДА НЕ СЕ ДОПУСКАТ ДОМА БОЖИЙ**. „Еретици не трябва да присъстват на свещенодействие и молитва на верните (*още повече, когато са духовници в облачение – б.р.*), ако не обещаят, че ще се покаят и че ще напуснат ереста.“ (Тим. Алекс. 9); „***Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен***”. (10-то апостолско правило)

„Епископ, презвитер или дякон, който само се е молил с еретици, нека се отлъчи; ***а ако им позволи да вършат нещо като свещенослужители в църквата, да бъде низвергнат****” (Апост. 45).*

„***Забранява се моленето с еретик или с разколник***” *(Лаод. 33).*

По време на церемонията по извличане на праха на провъзгласения за „свят“ крал на Англия Едуард, ръководството на РПЗЦ се моли съвместно с всякакви икуменисти еретици. **Приема (съгласно окръжно послание на митрополит Филарет), че филиокве (латинска фраза, която означава „...и от Сина“, и е еретическа добавка към Никео-цариградския символ на вярата) НЕ СЪЗДАВА ПРЕПЯТСТВИЯ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА КРАЛ ЕДУАРД ЗА СВЯТ!**

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА РПЗЦ НАПУСКАТ ОФИЦИАЛНО СВЕТОВНИЯ СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ ЕДВА СЛЕД 1961 Г., КОГАТО ТАМ Е ПРИЕТА МОСКОВСКАТА ПАТРИАРШИЯ, А В ЗАЯВЛЕНИЯТА НА ИКУМЕНИЧЕСКИЯ ОРГАН ЗАПОЧВАТ ДА СЕ ПОЯВЯВАТ ПРОКОМУНИСТИЧЕСКИ ТЕКСТОВЕ.

Както изтъква църковният историк Д. Поспеловски, дълго

време (и до днес!) **РПЗЦ получава субсидия като религиозно малцинство в САЩ тъкмо от ССЦ. А пък Княжевският манастир у нас получи хуманитарна помощ от Англия със съдействието на… „Ротари клуб”.** (34)

И ДО ДНЕС ГЕРМАНСКАТА ЕПАРХИЯ НА РПЗЦ Е ОФИЦИАЛЕН ЧЛЕН НА ИКУМЕНИЧЕСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ „КОМИТЕТ НА ПРАВОСЛАВНИТЕ ЦЪРКВИ В ГЕРМАНИЯ“, КОЯТО Е СЪЗДАДЕНА И ПОД ОПЕКАТА НА СВЕТОВНИЯ СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ (35).

Както писахме вече, в РПЗЦ ВИНАГИ СА ПРИЕМАЛИ НОВОСТИЛНИТЕ ЦЪРКВИ КАТО КАНОНИЧНИ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ. **Приемали са и за действителни тайнствата на еретическата Московска патриаршия. РПЗЦ е допускала е винаги до тайнствата си миряни от новостилието и други еретици, без да им извърши кръщение**.

Тези беззакония предизвикват опозиция и разколи в общностите на Руската задгранична църква.

Показателни са мотивите за отделяне от РПЗЦ на т. нар. „бостънска опозиция“:

1) Мълчанието на първойерарха и на синода относно незаконните съвместни служби с икуменисти и НЕЖЕЛАНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАВЯТ ТЕЗИ КАНОНИЧЕСКИ НАРУШЕНИЯ, НЕЗАВИСИМО ОТ ПРОТЕСТИТЕ;

2) Изменението на позицията на РПЗЦ към икуменизма, новокалендарието и сергианството при първойераршеството на митрополит Виталий

3) Заявлението на митр. Виталий през януари 1987 г. ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА АНАТЕМАТА НАД ИКУМЕНИЗМА

Самите тези противопоставяния на официалната икуменическа политика на РПЗЦ, в лицето на „бостънци“, РПАЦ (Российская православная автономная церковь), РИПЦ (Русская истинно-православная церковь) и др., представляват контролирана „опозиция“, която продължава да почита за „православни“ и дори за „светци“ водещи ересиаси и модернисти като Тихон Белавин, Иоан Шанхайски, старообрядеца Андрей (Ухтомски), крупния модернист и основател на „нравствения монизъм” митрополит Антоний (Храповицки), умрелия в служение на Московския патриархат архиеп. Серафим (Соболев) и т.н.

На архиерейския събор на РПЗЦ проведен в Сан-Франциско през 1994 г. е постановено „да се установи молитвено и евхаристийно общение с Гръцкия старостилен синод на митрополит Киприан“. В документа пише още, че „Синода на митрополит Киприан всецяло държи СЪЩИТЕ ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНИ И ДОГМАТИЧЕСКИ ПРИНЦИПИ, КАТО НАШАТА РУСКА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА“ (36)

С ТОВА ФАКТИЧЕСКИ РПЗЦ ОФИЦИАЛНО ЗАЯВЯВА, ЧЕ ПРИЕМА ЕРЕС, КОЯТО СТОИ В ОСНОВАТА НА СТАРОСТИЛНИЯ ИКУМЕНИЗЪМ ПО СВЕТА. ТЯ СЕ ОСНОВАВА НА ИКУМЕНИЧЕСКАТА ТЕОРИЯ НА КЛОНКИТЕ. Гръцкия Оропски и Филийски „митрополит“ Киприан ОСНОВАВА СОБСТВЕНА ЕРЕТИЧЕСКА ЕКЛЕЗИОЛОГИЯ, СЪГЛАСНО КОЯТО КОЙТО И ДА Е ОТ „ПРАВОСЛАВНИТЕ“, НЕЗАВИСИМО КАКВА ЕРЕС ПРОПОВЯДВА ИЛИ С КАКВИТО И ДА Е ЕРЕТИЦИ ТОЙ СЕ СВЪРЗВА В ОБЩО „БОГОСЛУЖЕНИЕ“ И „БОГОСЛОВИЕ“, ТОЙ СИ ОСТАВА „ПРАВОСЛАВЕН“ ЧЛЕН НА ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА ДО ТОЗИ МОМЕНТ, ДО КОЙТО ТАЗИ ЕРЕС НЕ БЪДЕ ОСЪДЕНА НА ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР.

ЕКУМЕНИСТИТЕ И НОВОКАЛЕНДАРЦИТЕ „МИТРОПОЛИТ“

КИПРИАН СЧИТА ЗА „ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА, КОИТО ОЩЕ НЕ СА ОСЪДЕНИ ОТ ЦЪРКОВЕН СЪД“, ЗАТОВА „ТЕХНИТЕ ТАЙНСТВА СА ДЕЙСТВИТЕЛНИ“ (37).

В своите „Еклезиологични тезиси“ Киприан (Куцумбас) ИЗДИГА НЕБИВАЛА И НЕЧУВАНА ФОРМУЛИРОВКА ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА СЪВРЕМЕННИТЕ ЕРЕТИЦИ: „ЛИЦА, ЗАБЛУДИЛИ СЕ В ПРАВИЛНОТО РАЗБИРАНЕ НА ВЯРАТА, И С ТОВА СЪГРЕШИЛИ, НО ВСЕ ОЩЕ НЕОСЪДЕНИ НА ЦЪРКОВЕН СЪД, КОИТО СЕ ЯВЯВАТ ЗАБОЛЕЛИ ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА“. (38)

САМА ПО СЕБЕ СИ ИДЕЯТА ЗА ЧЛЕНСТВО В ЦЪРКВАТА БЕЗ ПРАВОСЛАВНО ИЗПОВЯДВАНЕ НА ВЯРАТА Е АБСУРДА, **ОСОБЕНО КАТО СЕ ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ ИКУМЕНИЗМА Е СВРЪХ ЕРЕС**, В КОЯТО ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИТЕ ИМАТ ОБЩА ЕКЛЕЗИОЛОГИЯ (ТЕОРИЯ НА КЛОНКИТЕ) И ОБЩО СЛУЖЕНИЕ (ЛИМСКА ЛИТУРГИЯ) С ПОЧТИ ВСИЧКИ ОТДАВАНА ОСЪДЕНИ ОТ ПРАВОСЛАВНИТЕ СЪБОРИ ЕРЕСИ!

СПОРЕД УЧЕНИЕТО НА ОТЦИТЕ „КОЙТО НЕ ИЗПОВЯДВА ВЯРАТА НА ЦЪРКВАТА СЕ НАМИРА ИЗВЪН ЦЪРКВАТА (Св. преп. Иоан Касиан Римлянин) 39); „НЕ ИЗЦЯЛО ПРЕДАНИТЕ НА ИСТИНАТА НЕ СА ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА“ (Патриарх Иеремия II) 40).

СВЕТОТО ПИСАНИЕ НИ ДАВА ЯСНО ПОНЯТИЕ ЗА *„САМООСЪЖДАНЕТО“* НА УПОРИТИТЕ ЕРЕТИЦИ (Тит. 3,10-11; Ин. 3,18; 2 Пет. 2,1). НЕ САМО ЕРЕТИЦИТЕ, НО И „НЕРАЗКАЯЛИТЕ СЕ ГРЕШНИЦИ, КАТО МЪРТВИ ЧЛЕНОВЕ, СЕ ОТСИЧАТ ОТ ТЯЛОТО НА ЦЪРКВАТА“ ГЛАСИ ПРОСТРАННИЯ ХРИСТИЯНСКИ КАТЕХИЗИС.

ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ЧЕ КИПРИАН, РПЗЦ И МНОГО ОТ ОСТАНАЛИТЕ СТАРОСТИЛНИ ИКУМЕНИСТИ ГОВОРЯТ, ЧЕ НОВАТА ЕРЕС ТРЯБВА ДА СЕ ОСЪДИ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОТ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР. АБСУРДА, ИЗЧИСЛЕНАТА НЕВЪЗМОЖНОСТ И БЕЗСМИСЛИЕ НА ТАЗИ МИСЪЛ СТАВА ЯСЕН СЛЕД КАТО ВИДИМ, ЧЕ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР НЕ Е ИМАЛО ПОВЕЧЕ ОТ ХИЛЯДА ГОДИНИ, А В ТОВА ВРЕМЕ СА НАИЗЛЕЗЛИ МНОЖЕСТВО ДРУГИ ЕРЕСИ, КОИТО САМОВОЛНО СЕ ОТДЕЛЯТ ОТ ТЯЛОТО ХРИСТОВО И СА БИЛИ ОСЪЖДАНИ НА ПОМЕСТНИ СЪБОРИ.

ПО ИЗВРАТЕНАТА ЕРЕТИЧЕСКА ЛОГИКА НА КИПРИАН, РПЗЦ И ДРУГИТЕ С ТЯХ, НАПРИМЕР КАТОЛИЦИТЕ, СТАРООБРЯДЦИТЕ ИЛИ МНОЖЕСТВОТО ПРОТЕСТАНТСКИ ЗАБЛУДИ СЪЩО СЕ ЯВЯВАТ „БОЛНИ ЧЛЕНОВЕ“ НА ЦЪРКВАТА, КОИТО ОЩЕ ЧАКАТ СВОЕТО ОСЪЖДАНЕ НА НЯКАКЪВ ИМАГИНЕРЕН, БЪДЕЩ, НИКОГА НЕОСЪЩЕСТВИМ „ВСЕЛЕНСКИ“ СЪБОР!

ЦЪРКВАТА НИКОГА НЕ СЕ Е ПРИДЪРЖАЛА КЪМ ПОДОБНИ ИЗМИСЛИЦИ, КОИТО ВНУШАВА „МИТР.“ КИПРИАН И КОИТО СА ПРИЕТИ ОТ РПЗЦ И ВСИЧКИ ДУХОВНО ОБЩУВАЛИ И ОБЩУВАЩИ С ТЯХ!

ПОДОБНИ ИЗВРАТЕНИ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ТЕЗИСИ РАЗВИВА И МАТЕЙ КАРПАТАКИС, ОСНОВАТЕЛЯ НА МАТЕЕВИЯ СИНОД В ГЪРЦИЯ, КОЙТО ГОВОРИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ПРОКЛЯТИЕТО И ВЕЧНИЯ ОГЪН НА НЯКОИ „ПРАВЕДНИ“ ИКУМЕНИСТИ, КОИТО „НЕ БИЛИ ЧУВАЛИ ЗА НОВОКАЛЕНДАРИЕТО“ (42), МОЖЕ БИ ЗАЩОТО И ТЕ СА ПРОСТО „БОЛНИ“ ЧЛЕНОВЕ НА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА, КОИТО ЩАСТЛИВО СА УМРЕЛИ ТЕЛЕСНО

ПРЕДИ БЪДЕЩИЯ „БЛЕНУВАН“, НО НЕОСЪЩЕСТВИМ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР.

„Митр.“ Киприан (Куцумбас), А СЪОТВЕТНО И СЪГЛАСНАТА С НЕГО РПЗЦ, изказват и БОГОХУЛНОТО МНЕНИЕ, ЧЕ „ЦЪРКВАТА ХРИСТОВА ДНЕС Е РАЗДЕЛЕНА“. „ТОЗИ, КОЙТО ПРОПОВЯДВА ЕРЕС И ТОЗИ, КОЙТО ВНАСЯ НОВОВЪВЕДЕНИЕ РАЗДЕЛЯ ЦЪРКВАТА И НАРУШАВА НЕЙНАТА ЦЯЛОСТНОСТ И ЕДИНСТВО“… (Экклезиологические тезисы…, главы 3,5.)

„РАЗДЕЛЕНАТА“ НА РАЗЛИЧНИ КЛОНКИ ДНЕС ЦЪРКВА Е ФАКТИЧЕСКИ ОСНОВНАТА „БОГОСЛОВСКА“ ТЕОРИЯ НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЦЪРКВИ.

Напомняйки, че в 1983 г. РПЗЦ е постановила АНАТЕМА над „тези които учат, че Църквата се е разделила на клонки“ епископ Григорий (Граббе) в своето изобличително послание против обединението с киприанитите констатира: „НАИСТИНА, КОЛКОТО И СТРАШНО Е ДА ГО ПРИЗНАЕМ, НАШИЯ СЪБОР ПОПАДНА ПОД СОБСТВЕНАТА СИ АНАТЕМА“ (43)

НЕ СЛУЧАЙНО, СЛЕД ТЕЗИ СЪБИТИЯ, ЕПИСКОПА НА РПЗЦ, СИМФЕРОПОЛСКИЯ АГАТАНГЕЛ ПОТВЪРЖДАВА ГОРЕСПОМЕНАТОТО ЗАЯВЯВАЙКИ: „БЛАГОДАТТА НА СВЕТИЯ ДУХ, БЛАГОДАТТА НА ТАЙНСТВАТА ПРИСЪСТВА И У КАТОЛИЦИТЕ, МОНОФИЗИТИТЕ, И ОТЧАСТИ У СТАРООБРЯДЦИТЕ И ПРОТЕСТАНТИТЕ“ (44).

РПЗЦ НЕ САМО Е В ОБЩЕНИЕ И ПРИЗНАВА „БЛАГОДАТ“ У ЕРЕТИЦИ, НО И САМАТА ТЯ Е РАЗВЪДНИК НА ЕРЕТИЧЕСКИ УЧЕНИЯ.

НО НА ПЪРВО МЯСТО СРЕД ЕРЕТИЧЕСКИТЕ

ЛЪЖЕУЧИТЕЛИ НА РПЗЦ СТОИ САМИЯТ НЕИН ПЪРВОЙЕРАРХ АНТОНИЙ (ХРАПОВИЦКИ). Той е основател на едно от главните еретически направления на богословския модернизъм, което самия Антоний нарича „НРАВСТВЕН МОНИЗЪМ“ и което е основано под влиянието на идеите на Ф. М. Достоевски и В. С. Соловьов. Тази богохулна измислица отхвърля светоотеческото учение за Изкуплението, въздаянието и съда. ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ДРУГИЯ ИЗВЕСТЕН ПОСЛЕДОВАТЕЛ НА ТОВА УЧЕНИЕ Е ЕРЕСИАРХА НА РУСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ ЦЪРКВА И ОСНОВАТЕЛ НА СЕРГИАНСКАТА ЕРЕС – „АРХИЕП.“ СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ).

За нравствения монизъм е характерен ирационализмът, тоест ненавистта към християнската Истина в Нейното точно догматическо изражение. За представите на нравствените монисти в духа на *„философията на живота”*, животът е далеч по-пълен от всякакви разсъдъчни определения и затова няма формула, която да го вмести в цялата му пълнота. Вярата в догматите, според тях, не можела да замени *„самия живот в неговото творчество, в неговото ежемоментно и повсеместно съзидание на новото”* (о. Павел Флоренски). За нравствения монизъм е характерен **лозунгът за борбата със схоластиката**, тоест с всяко теоретично знание и в частност с Православната догматика. Затова в нравствения монизъм особено силно е застъпено учението за *„условността”* на думите и понятията, за принципната недостатъчност на думите за изразяване на истината.

В нравствения монизъм ирационализмът приема формата на **адогматизъм**. **Това направление на модернизма отхвърля значението на догматически истинната вяра, в частност – Православното учение за Изкуплението, което учение те наричат „юридическо”**. В замяна на това те предлагат познание на Бога посредством самия живот на

човека, при това този живот се подразбира не като благодатен, а като естествен.
Сред предшествениците на нравствения монизъм могат да бъдат посочени философията на Спиноза и натурфилософията. Възгледите на *„монистите”* напълно се вписват в руслото на новата философия на мислители като Шопенхауер, Ницше, Бергсон и пр.

Изобличавайки този вид модернизъм Виктор Глазовски пише: „Новите богослови не могат да се примирят с учението на Православната Църква за действителното значение на кръстната смърт на Христос, като жертва, очистваща от греховете, защото такова понятие за спасението, по тяхното мнение, игнорирайки собствените сили и средства на човека, е лишено от здрав смисъл, тъй като отрича законите на психическия живот на човека, където всичко трябва да се случва в естествен порядък.“

Архиепископ Теофан Полтавски (Бистров) изобличава Антоний (Храповитски) в КРЪСТОБОРЧЕСКА ЕРЕС. Своето лъжеучение „митр.“ Антоний излага най-пълно в творбите си “Догмат Искупления” и “Опыт Христианского Православного Катихизиса”.

Там той утвърждава относно православния догмат за Изкуплението, че „не чрез телесните страдания, не чрез божествената кръв на Христа Спасителя е достигнато нашето изкупление“, а чрез Неговите душевни мъки в Гетсиманската градина и даже чрез целия Негов живот, Неговата „състрадателна любов“ към грешното човечество. „Трябва да приемем, - формулира своя лъжедогмат „митр.“ Антоний, - че в тази Гетсиманска нощ мисълта и чувството на Богочовека обгръщат всички паднали човеци и оплакват с любовна скръб всеки един по отделно, което, разбира се, е достъпно само за Божественото всеобхватно сърце. В ТОВА СЕ Е СЪСТОЯЛО

НАШЕТО ИЗКУПЛЕНИЕ“. (45)

АНТОНИЙ КОЩУНСТВЕНО Е ПРИНИЗИЛ ВЕЛИКОТО ЗНАЧЕНИЕ НА ГОЛГОТСКИТЕ СТРАДАНИЯ И КРЪСТНАТА СМЪРТ НА ГОСПОДА СПАСИТЕЛЯ ДО СЪБИТИЕ С „ВТОРОСТЕПЕННО, НЕ СЪЩЕСТВЕНО“ ЗНАЧЕНИЕ (46)

В своите книги „Догмата за Изкуплението“ и „Опит за християнски катехизис“ „МИТР.“ АНТОНИЙ ОТРИЧА ПРАВОСЛАВНИЯ ДОГМАТ ЗА ПЪРВОРОДНИЯ ГРЯХ И ЗА НАКАЗАНИЕТО НА КОЕТО Е ПОДЛОЖЕНО ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОРАДИ ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО НА ПРАРОДИТЕЛИТЕ АДАМ И ЕВА. В СВОЯ „КАТЕХИЗИС“ ТОЙ ЗАДАВА ВЪПРОСА „АКО КРЪЩЕНИЕТО Е ОЧИСТИТЕЛНО ТАЙНСТВО, ТО ЗАЩО ТО Е НУЖНО НА МЛАДЕНЦИ, КОИТО ОЩЕ НЕ СА СЪГРЕШИЛИ?“ И ИЗЛАГА СВОИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ МИСЛИ, СПОРЕД КОИТО КРЪЩЕНИЕТО НА БЕБЕТА ОТМИВА ТЕХНИТЕ БЪДЕЩИ ГРЕХОВЕ, ПОНЕЖЕ ОЩЕ НЕСЪГРЕШИЛИ, ТЕ НЕ СЕ ЯВЯВАТ ПОТОМЦИ НА АДАМ, А СЛЕДОВАТЕЛНО И НОСИТЕЛИ НА ПЪРВОРОДНИЯ ГРЯХ, ТЪЙ КАТО ОТ ТОВА ДАЛИ ЩЕ СЪГРЕШАТ ЗАВИСИ И ТЯХНОТО ДУХОВНО СРОДСТВО С АДАМ.

В КАТЕХИЗИСА НА АНТОНИЙ СЕ СЪДЪРЖАТ И ДРУГИ ЕРЕТИЧЕСКИ ЗАБЛУДИ, КОИТО СА ИЗОБЛИЧЕНИЕ ОТ АРХИЕРЕИТЕ НА РПЗЦ ТЕОФАН ПОЛТАВСКИ И СЕРАФИМ СОБОЛЕВ. НО И ТЕ, КАКТО ПИСАХМЕ ВЕЧЕ, СЕ ЯВЯВАТ КОНТРОЛИРАНА ОПОЗИЦИЯ, ВЪТРЕ В ЕРЕТИЧЕСКАТА ЦЪРКВА, КОЯТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕНА САМО ДА ИЗПУСКА ПАРАТА НА НЕДОВОЛСТВОТО СРЕД МИРЯНИТЕ И ДА ГИ ДЪРЖИ В ПАГУБНО ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕСТА.

ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА ТОВА Е, ЧЕ ВЪПРЕКИ ПРИЕМАНЕТО НА БОГОХУЛНИЯ ЛЪЖЕПРАВОСЛАВЕН КАТЕХИЗИС НА АНТОНИЙ (ИЗВЪРШЕНО НА ЗАСЕДАНИЕ НА АРХИЕРЕЙСКИЯ СИНОД ОТ 9 АПРИЛ 1925 г.) ЗА ОСНОВНО

УЧЕБНО ПОМАГАЛО В ДУХОВНИТЕ УЧЕБНИ ЗАВЕДЕНИЯ ЗАД ГРАНИЦА, СПОМЕНАТИТЕ КРИТИЦИ ОСТАВАТ ЧАСТ ОТ РПЗЦ, А СЕРАФИМ В ПОСЛЕДСТВИЕ ПРЕМИНАВА В КОМУНИСТИЧЕСКИЯ СТАЛИНСКИ МОСКОВСКИ ПАТРИАРХАТ.

ПОДОБНА РОЛЯ НА РЕГУЛИРУЕМ ПРЕДПАЗЕН ИЗПУСКАТЕЛЕН КЛАПАН ЗА ПАРАТА ОТ КИПЯЩОТО НЕДОВОЛСТВО В МАСОНСКИТЕ ВСАТАНЕНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ОБЩЕСТВА ИГРАЯТ И ВСИЧКИ ИЗЧИСЛЕНИ „АЛТЕРНАТИВИ“, КОИТО СЕ НАМИРАТ В РАМКИТЕ НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ И СТАРОСТИЛНИТЕ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ И СИНОДИ. В БЪЛГАРИЯ НАПРИМЕР СЪЩЕСТВУВАТ ЦЪРКОВНИ ОБЩНОСТИ, ОФОРМЕНИ В РАЗЛИЧНИ ХРАМОВЕ И МАНАСТИРИ, КОИТО СЛУЖАТ ПО СТАРИЯ СТИЛ С „БЛАГОСЛОВЕНИЕТО“ НА ПАТРИАРХА. НАЙ-ИЗВЕСТЕН СРЕД ТЯХ Е „О.“ БОЖИДАР ГЛАВЕВ, ПРЕДСТАВЕН В СВОЯ САЙТ „БЪДИ ВЕРЕН“, КЪДЕТО ТОЙ ЯРОСТНО КРИТИКУВА НОВОКАЛЕНДАРИЕТО, МОДЕРНИЗМА И ИКУМЕНИЗМА, НО В СЪЩОТО ВРЕМЕ Е ЧАСТ ОТ НОВОКАЛЕНДАРНА ИКУМЕНИЧЕСКА ЦЪРКВА, КОЯТО Е В ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ С ВСИЧКИ ПСЕВДОПРАВОСЛАВНИ „ОФИЦИАЛНИ“ ПОМЕСТНИ ЕРЕТИЧЕСКИ ЦЪРКВИ.

ТОЙ И ВСИЧКИ ПОДОБНИ НА НЕГО „РЕВНИТЕЛИ НА ПРАВОСЛАВИЕТО“, КОИТО СЕ „БОРЯТ“ „В РАМКИТЕ НА ЕРЕСТА“ СРЕЩУ ЕРЕСТА, КОГАТО БЪДАТ ЗАПИТАНИ ДА ДАДАТ ПРИМЕР НА СВЕТИ ОТЕЦ ИЗПОВЕДНИК, КОЙТО Е СТОЯЛ „В РАМКИТЕ“ НА ЕРЕСТА С КОЯТО СЕ Е БОРИЛ, ПРИЗНАВАЛ Е БЛАГОДАТ ПРИ ЕРЕТИЦИТЕ, ПОМЕНАВАЛ ГИ Е НА ЛИТУРГИИ, ПРИЧАСТЯВАЛ СЕ Е С ТЕХНИТЕ ТАЙНСТВА, ТЕ ВДИГАТ РАМЕНЕ И ОСТАВАТ БЕЗМЪЛВНИ, ЗАЩОТО ЗНАЯТ МНОГО ДОБРЕ, ЧЕ КОЙТО ПРИЕМА БЛАГОДАТ, ПРИЧАСТЯВАНЕ И ТАЙНСТВА НА

ЕРЕТИЦИ САМ ТОЙ Е ЕРЕТИК!!!

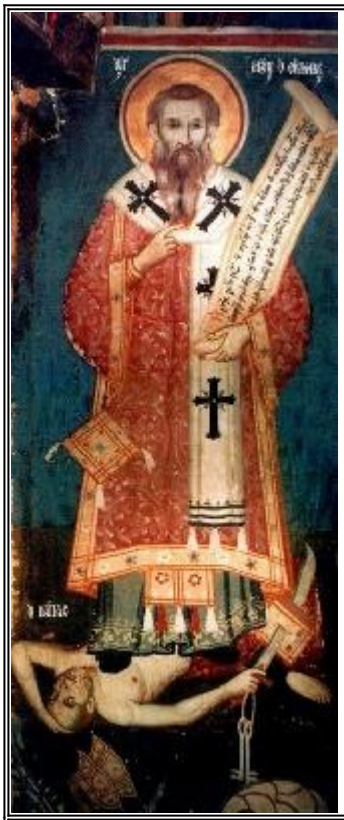

Свети Марк, Архиепископ Ефески, тъпче с крака римския папа еретик. Стенопис в манастира Есфигмен на Света Гора-Атон

ЕТО НАПРИМЕР КАКВО Е ЗАПИСАНО В ЖИТИЕТО НА ЕДИН ОТ НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ЗАЩИТНИЦИ НА ПРАВОСЛАВИЕТО – СВЕТИ МАРК ЕФЕСКИ: „Когато латинците уверявали св. Марк, че различието между двете изповедания е съвсем незначително и че той, може веднага щом реши, да подпише съглашението, светецът им отговорил: "Спомнете си как управителят на областта уговарял св. Теодор Студийски ВЕДНЪЖ САМО ДА СЕ ПРИЧАСТИ С ЕРЕТИЦИТЕ и след това да прави всичко, което му е угодно, и как му отговорил светецът: "Знаеш ли на какво прилича твоето предложение? Приеми да ти отрежат главата, пък после ходи където искаш."; защото често най-важното в догматите е

онова, което за мнозина е маловажно… Еднакво се анатемосва всеки еретик, бил той епископ или мирянин.“

ПОДОБЕН И МНОГО АКТУАЛЕН ЗА НАШИТЕ ВРЕМЕНА Е ОТГОВОРА НА СВЕТИ МАКСИМ ИЗПОВЕДНИК, КОГАТО ТОЙ ОТКАЗВА ДА СЕ ПРИЧАСТИ С ЕРЕТИЦИТЕ:

„Те заявили, че са пратени от патриарха, а после започнали да разпитват светеца:

- Към коя църква принадлежиш: към Византийската, Римската, Антиохийската, Александрийската или Иерусалимската? Защото всички тези църкви с подчинените им области са единни.

Ако и ти принадлежиш към съборната църква, веднага встъпи в общение с нас, ако не желаеш да понесеш тежко изгнание и да изпиташ това, което не очакваш.

На това праведният мъж разумно отговорил:

- ***Христос Господ е нарекъл съборна тази църква, която държи истинското и СПАСИТЕЛНО ИЗПОВЕДАНИЕ НА ВЯРАТА***.“

03.02 по еретическия, † 21 януари по църковния календар - Св. преподобни Максим Изповедник

Положение на автокефалиите ИДЕНТИЧНО С ДНЕШНОТО, КОГАТО ВСИЧКИ ИЗБРОЕНИ ЦЪРКВИ, КАКТО И ОСТАНАЛИТЕ ПОМЕСТНИ ТЕХНИ СЕСТРИ ОТНОВО СА „ЕДИННИ“ В ЕРЕСТА И СА УЧАСТНИЦИ В НОВАТА ГЛОБАЛНА РЕЛИГИЯ НА ИДВАЩИЯ АНТИХРИСТ, КОЯТО Е НАРЕЧЕНА ИКУМЕНИЗЪМ. В нея участват и иудеи, протестанти, католици, масони, мюсюлмани, будисти, хиндуисти, шамани и мн. др., като те редовно се събират на срещи,

осъществяват литургия наречена „лимска“, имат общи молитви, общо служение, еклезиология и цялостно богословие.

ТОЕСТ ТОВА Е НОВА И ТО САТАНИНСКА РЕЛИГИЯ!

ГЛАВНИЯ „БРАТ“ НА НАШИЯ „ПАТРИАРХ“ АГЕНТ Е НАРЕЧЕН ОФИЦИАЛНО „ИКУМЕНИЧЕСКИ КОНСТАНТИНОПОЛСКИ ПАТРИАРХ“ ВАРТОЛОМЕЙ. ДРУГИЯ МУ „БРАТ“ – МОСКОВСКИЯ БИЗНЕСМЕН КИРИЛ Е СЪЩО ОСНОВЕН ЛИДЕР НА ТАЗИ НОВА ВЯРА, ЗАЕДНО С ПАПАТА И АРХИЕПИСКОПА НА КЕНТЪРБЪРИ.

Разликата с времената на свети Максим е, че зад отклоненията от Божествената вяра и морал стои скритата, добре организирана и финансирана СИЛА НА ИУДЕЙСКИЯ СИНЕДРИОН! ДНЕС НЯМАМЕ ЗАБЛУДЕНИ ВЪВ ВЯРАТА СИ В БОГА ЕРЕТИЦИ И ЕЗИЧНИЦИ, А АБСОЛЮТНО ОСЪЗНАТИ САТАНИСТИ МАСОНИ, КОИТО САМО ФОРМАЛНО СА ЛИДЕРИ В СВОИТЕ РЕЛИГИИ, А ВСЪЩНОСТ СА ЖРЕЦИ НА ДЯВОЛА, КОИТО ЗАЕДНО С ПОЛИТИЦИТЕ, ФИНАНСОВИЯ, ИКОНОМИЧЕСКИЯ И МЕДИЕН "ЕЛИТ" УЧАСТВАТ И В МАСОВИ САТАНИНСКИ РИТУАЛИ НА ЦЕРЕМОНИАЛНА МАГИЯ, КОИТО ВКЛЮЧВАТ И ИЗПОЛЗВАНЕ НА СПЕЦИАЛНИ СКЪПИ НАРКОТИЦИ, ОРГИИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ХОМОСЕКСУАЛНИ И С ДЕЦА, ЖЕРТВОПРИНОШЕНИЯ НА МАЛКИ ДЕЦА И БЕБЕТА И ДРУГИ ДЕМОНИЧНИ МЕРЗОСТИ - За подробности вижте ТУК

„КРИТИЦИ“ НА НОВИЯ КАЛЕНДАР И ИКУМЕНИЧЕСКАТА ВСЕЕРЕС СА И БЪЛГАРСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ СТАРОСТИЛНА ЦЪРКВА И ВСИЧКИ СВЪРЗАНИ С ТЯХ

ГРЪЦКИ, РУМЪНСКИ, РУСКИ И ДР. „АЛТЕРНАТИВНИ“ СИНОДИ ПО СВЕТА, КОИТО В СЪЩОТО ВРЕМЕ ПРИЗНАВАТ ТАЙНСТВАТА И „БЛАГОДАТТА“ В ЧЛЕНОВЕТЕ НА АНТХРИСТОВАТА РЕЛИГИЯ НА РЕЛИГИОЗНИЯ СИНКРЕТИЗЪМ.

ДРУГИ, „ПО-РЕВНИВИ“ „ИЗОБЛИЧИТЕЛИ“ НА ДЕЛАТА НА САТАНА СА МАТЕЕВИЯ ГРЪЦКИ СИНОД, РПАЦ (Российская православная автономная церковь), РИПЦ (Русская истинно-православная церковь), много от официално регистрираните „катакомбници“, като „андреевската“ общност и др., КОИТО НА ДУМИ ДОРИ ПРОКЛЕВАТ И НАЛАГАТ АНАТЕМА НА ИКУМЕНИЗМА, НОВОКАЛЕНДАРИЕТО, СЕРГИАНСТВОТО, ОБНОВЛЕНЧЕСТВОТО И МАСОНСТВОТО, ТАКА ПРИВИДНО ИЗПОВЯДВАТ ВЯРАТА, ОТДЕЛЯТ СЕ ДУХОВНО ОТ ЕРЕСТА В КОЯТО СА КРЪСТЕНИ И С КОЯТО СА ОБЩУВАЛИ ДУХОВНО, ДАЖЕ ГО ПИШАТ В СВОИ МЕДИИ, НА ХВЪРЧАЩИ ЛИСТИ И НА ДРУГИ НОСИТЕЛИ, НО НИКЪДЕ И НИКОГА НЕ ИЗДАВАТ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ ЗА ТОВА! НИКЪДЕ, НИКОГА НЕ ПОСТАВЯТ ПОДПИС НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА СИНОДА, ИЛИ НА КОЙТО И ДА Е ОТ КЛИРИЦИТЕ СИ, А СЪЩО И ОФИЦИАЛЕН ПЕЧАТ ПОД ПОДОБНО СПАСИТЕЛНО ЗА ДУШАТА И ЗАПОВЯДАНО ОТ СВЕТОТО ПРЕДАНИЕ НА ЦЪРКВАТА ИЗПОВЕДАНИЕ СРЕЩУ ЕРЕСТА!!!

САМИ СИ ОТГОВОРЕТЕ ЗАЩО!

В САМИТЕ ТЕЗИ „РЕВНИВИ“ СТАРОСТИЛНИ СИНОДИ СЪЩО ИМА СЪЗДАДЕНИ КОНТРОЛИРАНИ „АЛТЕРНАТИВИ“, ВОДЕНИ ОТ „ДУХОВНИЦИ“ „ИЗПОВЕДНИЦИ“, КОИТО ОТНОВО ПРАВИЛНО КРИТИКУВАТ ЗАБЛУДИТЕ, НО И ТЕ САМИТЕ НИКОГА НЕ ПОДПИСВАТ И НЕ ПОДПЕЧАТВАТ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ СЪС СПОМЕНАТАТА АНАТЕМА НАД МАСОНСТВОТО И ИКУМЕНИЗМА!!!

ТАКЪВ Е ПРИМЕРА С МАТЕЕВСКИЯ "О." СТЕФАН

СТЕФАНОВ ОТ ПЛОВДИВ, С КОЙТО ОТНОВО ГОВОРИХ ПРЕДИ НЯКОЛКО МЕСЕЦА И КОЙТО ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ НА ДУМИ СЕ СЪГЛАСИ С МЕН, ЧЕ ТРЯБВА ДА СЕ ИЗДАДЕ ТАКЪВ ВАЖЕН ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, С НЕГОВ ПОДПИС И ПЕЧАТ НА ЦЪРКВАТА МУ, И СЪОТВЕТНО ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ ИЗЛЪГА, ОСТАВАЙКИ СИ ОСЪЗНАТО В ЕРЕСТА И ПЪТУВАЙКИ УВЕРЕНО КЪМ ПРЕИЗПОДНЯТА, ЗАЕДНО С ЦЯЛОТО СИ ПАСТВО!

„Ония, които от еретици се присъединяват към православието и към броя на спасяваните, приемаме... **след като заявят ПИСМЕНО и прокълнат всяка ерес**, която учи не така, както учи светата Божия вселенска и апостолска църква...“

седмо правило на Втория Свят Вселенски Събор

*Неспазвайки ЦЕЛЕНАСОЧЕНО това църковно правило, споменатите криптоикуменисти **СИ СТОЯТ В ЕРЕСТА, В КОЯТО СА БИЛИ КРЪСТЕНИ И САМО ПРИВИДНО КРИТИКУВАТ, С КОЕТО СА ПЪТНИЦИ КЪМ АДА, КЪДЕТО ВОДЯТ И СВОИТЕ ПАСТВА, И ПРЕД ДВЕРИТЕ НА КОЙТО ЩЕ НАПРАВЯТ СЪЩАТА ОКАМЕНЕЛА И ВЦЕПЕНЕНА В УЖАС ФИЗИОНОМИЯ, КАКТО НА КИПРИАН КУЦУМБАС, НО ЩЕ БЪДЕ КЪСНО ЗА РАЗКАЙВАНЕ И ПОКАЯНИЕ, ЗАЩОТО ТОВА МОЖЕ ДА СЕ СЛУЧИ САМО КОГАТО ЖИВЕЕМ ТУК, В ТЯЛОТО СИ НА ЗЕМЯТА, В ТОЗИ КРАТЪК ЗЕМЕН ЖИВОТ, КЪДЕТО ТРЯБВА ДА СЕ ОТДЕЛИМ ОТ ВСЯКО ДЕЛО НА ДЯВОЛА, КОЛКОТО И ПРИЯТНО, "АЛТЕРНАТИВНО", УГОДНО И ГАЛЕЩО СЕТИВАТА ДА НИ ИЗГЛЕЖДА ТО*!

ЗАТОВА АЗ САМИЯТ СЕ ОТДЕЛИХ ОТ ВСИЧКИ ПОДОБНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ МРЕЖИ, КОИТО СА СЪЗДАДЕНИ И ПОДДЪРЖАНИ ОТ ИУДОМАСОНСТВОТО ЗА ДА УЛОВЯТ АКО

МОЖЕ И ВСЯКА ДУША, НАПИСАХ ТАКОВА ИЗПОВЕДАНИЕ В ТОЗИ САЙТ: ВИЖ КРАЯ НА СТАТИЯТА КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО

НАПИСАХ ГО СЪЩО СОБСТВЕНОРЪЧНО И ГО ПОДПИСАХ ПРЕД ИКОНАТА НА СВЕТАТА ТРОИЦА!

ТОВА ПРЕДЛАГАМ И НА ВСЕКИ, КОЙТО ИСКА ДА ИЗЛЕЗЕ ОТ ПАГУБНОТО ДУХОВНО ВЛИЯНИЕ НА ВСЯКАКВА САТАНИНСКА МРЕЖА В ТОЗИ СВЯТ: ВИЖ ОЩЕ КАК ДА СИ СПАСЯВАМЕ ДУШИТЕ В ТЕЗИ БЕЗБОЖНИ КРАЙНИ ПРЕДАНТИХРИСТОВИ ВРЕМЕНА

НО ДА СЕ ВЪРНЕМ КЪМ РПЗЦ.

ЗАЩО Е ТАКА?

ЗАЩО СА ВСИЧКИ ТЕЗИ ЕРЕТИЧЕСКИ УЧЕНИЯ, ПРИЕТИ ОТ РЪКОВОДСТВОТО НА РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА, ЗАЩО СА ВЪЗПРИЕТИ ДУХОВНИ „УЗАКОНЯВАНИЯ“, НЕПРЕКЪСНАТИ МОЛИТВЕНИ ОБЩЕНИЯ, ПРИЗНАВАНЕ НА ТАЙНСТВАТА И БЛАГОДАТ У ЕРЕТИЦИ, УЧАСТИЕ В ИКУМЕНИЧЕСКИ ФОРУМИ И ОРГАНИЗАЦИИ И МНОГО ДРУГИ БЕЗЗАКОНИЯ?

ОТГОВОРА СЕ СЪДЪРЖА В НЯКОИ ИЗОБЛИЧИТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ.

Духовния син на Теофан (Полтавски) - схимонах Епифаний (Чернов), открива в архива на архиерея открито писмо с ИЗБРОЯВАНЕ НА НЕЗАКОННИТЕ ДЕЙСТВИЯ НА „МИТР.“ АНТОНИЙ (ХРАПОВИЦКИ). За много от тях вече споменахме. НО НАЙ-ИНТЕРЕСНО, И КАКТО ВЕЧЕ ПИСАХМЕ – ИЗОБЛИЧИТЕЛНО, Е ПОСЛЕДНОТО СПОМЕНАТО:

„НА ЕДИН ОТ СЪБОРИТЕ ТОЙ („МИТРОПОЛИТ“ АНТОНИЙ ХРАПОВИЦКИ) ДОКАЗВАЛ ПЪЛНАТА ДОПУСТИМОСТ ЗА

ХРИСТИЯНИНА И ЗА ЙЕРАРХА ДА БЪДАТ ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКА ЛОЖА ДО 18-ТА СТЕПЕН НА МАСОНСТВОТО!“

1932.11.16/29
Архиепископ Феофан. 47)

КАКТО ПИШЕ САМИЯ ЕПИФАНИЙ: „ПОСЛЕДНИЯ ПУНКТ ОТ ТОВА ПИСМО (ЦИТИРАНИЯ ОТ НАС – Б.Р.) СЕ ЯВЯВА НЕ САМО НАЙ-ВАЖНИЯ, НО И ДАВА ОБЯСНЕНИЯ ЗА ВСИЧКИ ПРЕДИ ТОВА ОПИСАНИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ. А СМИСЪЛА МУ Е ЯСЕН: ИЛИ САМ МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ Е МАСОН, ИЛИ ДОРИ И ДА НЕ Е, ТО ТОЙ ДАВА БЛАГОСЛОВЕНИЕ НА МИРЯНИ, А ДАЖЕ И НА ЙЕРАРСИ ДА СТАНАТ ЧАСТ ОТ МАСОНСКА ОРГАНИЗАЦИЯ! УЖАСНО, СМЪРТОНОСНО „БЛАГОСЛОВЕНИЕ“, ДАДЕНО ОТ САМАТА ГЛАВА НА РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА!..

Сергей Страгородски и Антоний Храповицки, заедно, един до друг и в ереста

ОТТУК СЛЕДВА И РАЗЛАГАЩОТО ДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ЦЯЛОТО ТЯЛО НА ТАЗИ ЦЪРКВА. И ТОГАВА Е ЯСНО, ЗАЩО... МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ Е ИМАЛ ОБЩЕНИЕ С

МИТРОПОЛИТ СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ – СПОМЕНАХМЕ ВЕЧЕ И ЗА ОБЩИТЕ ИМ ЕРЕТИЧЕСКИ УЧЕНИЯ – Б.Р.), ЗАЩО НЕЕДНОКРАТНО ДАВА „БЛАГОСЛОВЕНИЯ“ НА ОСЪДЕНАТА ОТ СЪБОРИ ОРГАНИЗАЦИЯ YMCA (Young Men's Christian Association), ЗАЩО ЧЕТЕ ЛЕКЦИИ В СУБСИДИРАНИЯ ОТ ТАЗИ ОРГАНИЗАЦИЯ БОГОСЛОВСКИ ИНСТИТУТ В ПАРИЖ“ 48).

СЛЕДОВАТЕЛНО НЕ СА БЕЗПОЧВЕНИ ОБВИНЕНИЯТА КЪМ ЦЯЛ СПИСЪК ОТ АРХИЕРЕИ НА РПЗЦ ЗА ТОВА, ЧЕ ТЕ СЕ ЯВЯВАТ ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКИ ЛОЖИ. ТАКА НАПРИМЕР В ПРИНАДЛЕЖНОСТ КЪМ ЛОЖАТА „ЛАФАЙЕТ АСТРЕА“ СЕ ОБВИНЯВА САМИЯ „МИТРОПОЛИТ“ АНТОНИЙ (ХРАПОВИЦКИ) 49), ПРОТОПРЕСВ. ГРИГОРИЙ ГРАББЕ (ВПОСЛЕДСТВИЕ ЕПИСКОП ГРИГОРИЙ) 50) (*ГРАББЕ БЕШЕ НЕ ПРОСТО МАСОН, НО АГЕНТ НА ЦРУ (ЗАЕДНО СЪС СИНА СИ АРХИМ. АНТОНИЙ ГРАББЕ). ИЗОБЩО АКТИВНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО НА РПЗЦ И ПЪРВОЙЕРАРСИТЕ Ѝ С ЦРУ НА ВЪЛНА АНТИБОЛШЕВИЗЪМ Е ТЕМА НА ОТДЕЛЕН РАЗГОВОР, И Е ФАКТ ОБЩОИЗВЕСТЕН* - *Епифаний (Чернов), схим. Проникновение обновленчества в “Русскую Православную Церковь Заграницей”. Машинопись. 1983, с. 5.*). В ЧЛЕНСТВО В МАСОНСКА ЛОЖА Е ОБВИНЕН И ДРУГ ПЪРВОЙЕРАРХ НА РПЗЦ – ВИТАЛИЙ (УСТИНОВ) (51)

Очевидно тази ложа (Лафайет Астреа) е била традиционна за встъпване в масонството на йерарси и клирици от РПЗЦ.

Интересен е и следващия знаменателен детайл: В 1924 г. на епископа от Руската задгранична църква Тихон (Ляшенко) му било направено предложение за встъпване в споменатата ложа, при което вербовчика го убеждавал, че „НЕГОВАТА ЛОЖА СЕ СЪСТОИ САМО ОТ ХРИСТИЯНИ МОНАРХИСТИ… ИМА ХОРА С ВИСОКО ЙЕРАРХИЧЕСКО ПОЛОЖЕНИЕ. КЛЕТВА ОТ ВАС НЕ СЕ ИСКА, САМО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ

БОРИТЕ С НАС“.

ЗА ТОЗИ ИНЦИДЕНТ ЕПИСКОП ТИХОН СЪОБЩИЛ НА СЪБОР НА АРХИЕРЕИТЕ НА РПЗЦ, ПРЕДЛАГАЙКИ ВСЕКИ ОТ ТЯХ ДА НАПИШЕ КЛЕТВЕНО ЗАЯВЛЕНИЕ, ЧЕ НЕ СЕ ЯВЯВА ЧЛЕН НА МАСОНСКА ЛОЖА. АРХИЕРЕИТЕ НА РПЗЦ ОТКАЗВАТ И ОТКЛОНЯВАТ ТОВА ИЗИСКВАНЕ С МОТИВА, ЧЕ ТО БИЛО УНИЗИТЕЛНО ЗА ТЯХ И ОСКЪРБЯВА ДОСТОЙНСТВОТО ИМ 52).

ТОВА Е МНОГО ВАЖЕН МОМЕНТ, УТОЧНЯВАЩ ДУХОВНОТО СЪСТОЯНИЕ И ПРИНАДЛЕЖНОСТ НЕ САМО НА РПЗЦ, НО НА ВСИЧКИ ЦЪРКВИ, КОИТО СА БИЛИ ИЛИ СА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НЕЯ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ПОВЕЧЕТО СТАРОСТИЛНИ ГРЪЦКИ СИНОДИ, В ТОВА ЧИСЛО И НА МАТЕЕВИЯ.

ВПЕЧАТЛЕНИЕ ПРАВИ, ЧЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО КЪМ ЕП. ТИХОН (ЛЯШЕНКО) Е НАПРАВЕНО ОЩЕ В ПЪРВИТЕ ГОДИНИ СЛЕД СФОРМИРАНЕТО НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА (САМО ОКОЛО ТРИ ГОДИНИ СЛЕД ДОКУМЕНТА, ИЗДАДЕН ОТ МЕСТОПАЗИТЕЛЯ НА КОНСТАНТИНОПОЛСКИЯ ПАТРИАРШЕСКИ ПРЕСТОЛ). КАКТО ВИЖДАМЕ, ОЩЕ В ТЕЗИ ПЪРВИ ГОДИНИ ЦЕЛИЯ АРХИЕРЕЙСКИ СЪБОР ОТКАЗВА ДА ПОДПИШЕ ДЕКЛАРАЦИЯ, ЧЕ НЕ Е ЧЛЕН НА МАСОНСКИЯ САТАНИНСКИ КУЛТ. ТОВА ИНТЕРЕСНО КОРЕСПОНДИРА С ИЗДАДЕНОТО ПРЕДИ ТОВА ОБРЪЩЕНИЕ НА СИНОДА НА РУСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА, С КОЕТО ТОЙ ПРИЕМА И „УЗАКОНЯВА“ МАСОНСКАТА РЕВОЛЮЦИОННА ВЛАСТ В РУСИЯ, НАРУШАВАЙКИ ПРАВОСЛАВНИЯ ДОГМАТ ЗА САМОДЪРЖАВНАТА ЦАРСКА ВЛАСТ:

„ИЗВЪРШИ СЕ ВОЛЯТА БОЖИЯ. РУСИЯ СТЪПИ НА ПЪТЯ НА НОВ ДЪРЖАВЕН ЖИВОТ. ДА БЛАГОСЛОВИ ГОСПОД НАШАТА ВЕЛИКА РОДИНА С ЩАСТИЕ И

СЛАВА НА НЕЙНИЯ НОВ ПЪТ!“

(Обращение Священного Синода ко всем чадам Православной Российской Церкви по поводу отречения Императора Николая II и отказа Великого Князя Михаила воспринять власть до решения Учредительного Собрания. 1917 г.).

КАКТО СЕ ВИЖДА, ТОЗИ ДОКУМЕНТ Е ИЗДАДЕН ВЪВ ВРЪЗКА С БЕЗЗАКОННОТО ОТРИЧАНЕ ОТ ВЛАСТТА, В ПОЛЗА НА ЮДОМАСОНИТЕ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ, НА ЧЛЕНА НА ВИСШОТО БРИТАНСКО РИЦАРСКО МАСОНСКО ОБЩЕСТВО „ОРДЕН НА ЖАРТИЕРА“, ВЛАДЕТЕЛЯ ОТ ИЛЮМИНАТСКИЯ РОД САКС КОБУРГ ГОТА, РУСКИ МПЕРАТОР, А СЪЩО И АНГЛИЙСКИ АДМИРАЛ И МАРШАЛ НИКОЛАЙ II.

ЗА ПОДРОБНОСТИ: ИМЕНАТА И ЛИЦАТА НА ПРЕДАТЕЛИТЕ НА ХРИСТА СПАСИТЕЛЯ

''СВЯТ'' ЛИ Е РУСКИЯТ ЦАР НИКОЛАЙ II

ТУК СЪВСЕМ ЯСНО ЛИЧИ ЕДИН ДОБРЕ ПОДГОТВЕН И ОСЪЩЕСТВЕН УДАР СРЕЩУ ПРАВОСЛАВИЕТО ОТ СТРАНА НА ИУДОМАСОНСКИТЕ ЛОЖИ И ТЕХНИТЕ АГЕНТИ В ЦЪРКВИТЕ И ВЛАСТТА.

ОЩЕ ПО-ИНТЕРЕСНО СТАВА, КОГАТО СЕ ВИДИ КАКВО СЕ СЛУЧВА В ЦАРИГРАД И В КОНСТАНТИНОПОЛСКАТА ПАТРИАРШИЯ В СЪЩИТЕ ГОДИНИ И ПАРАЛЕЛНО С ПОГРОМИТЕ В РУСИЯ И ОТСТЪПЛЕНИЯТА НА РПЗЦ.

Вече писахме за това, че същия този местопазител на константинополския патриаршески престол, митрополит Доротей Бруски, който е дал КАНОНИЧЕСКОТО ПРИЗНАВАНЕ НА ЙЕРАРХИЯТА НА РПЗЦ НА 2-РИ ДЕКЕМВРИ 1920 Г. и е

предоставил правото на руските задгранични епископи да образуват на територията на Константинополския патриархат самостоятелна Епитропия (Управление), ИМЕННО ТОЙ, ТОЧНО В ТАЗИ ПРЕЛОМНА ЗА СВЕТОВНАТА ПОЛИТИКА И ЗА ПРАВОСЛАВИЕТО 1920 Г., ИЗДАВА ПАГУБНАТА ЕНЦИКЛИКА „КЪМ ХРИСТОВИТЕ ЦЪРКВИ, КЪДЕТО И ДА СЕ НАМИРАТ“, В КОЯТО ЗА ЕРЕТИЦИТЕ КАТОЛИЦИ И ПРОТЕСТАНТИ Е НАПИСАНО, ЧЕ СА „РОДНИ И БЛИЗКИ В ХРИСТА, СЪНАСЛЕДНИЦИ И СЪПРИЧАСТНИЦИ НА ОБЕТОВАНИЯТА БОЖИИ (Еф. 3:6)“ (Цит. по: Православие и экуменизм. Документы и материалы 1902-1997. М.1998, с. 70.). Дори се предлага да се основе „Общество на Църквите“. **Като първа стъпка към сближаване енцикликата предлага „приемането на единен календар за едновременно празнуване на големите християнски празници“** (цит. по Oi empneustai kai protergatai tes kainotomias: «Oi dyo outoi Loutheroi tes Orthodoxou Ekklesias» – OEM, t. II, 1989, X-XII, teuhos 17, sel. 74, adn 17.)

След завършека на Първата световна война Гърция е страна победителка. Партията на Венизелос усилено се стреми към възраждане на Византийската империя със столица Константинопол. Съюзническата окупация на града (от 13.11.1918 до 04.10.1923) сякаш приближавала сбъдването на този блян. Патриаршията започва да се обръща по разните граждански дела към английските окупационни власти. В качеството си на местопазител митрополит Доротей посещава през 1920 г. страните от Западна Европа, включително и Англия, за да настройва управляващите кръгове в полза на Гърция. Той дори излиза с обръщение към Великите сили за унищожаване на турската държава. Национално-политическите интереси на константинополските йерарси, надеждата им да получат помощ от Антантата срещу Турция, ширещият се християнски либерализъм, бързо развилото се в

следвоенните години икуменическо движение, ПРЯКАТА НАМЕСА НА ПОЛИТИЦИ И ЙЕРАРСИ МАСОНИ, ПРИСЪСТВИЕТО НА АНГЛИЙСКИ ДИПЛОМАТИ, ВИСШИ ВОЕННИ И РАЗУЗНАВАНЕ, КОИТО СА ЧЛЕНОВЕ НА ВЕЛИКАТА ОБЕДИНЕНА МАСОНСКА ЛОЖА НА АНГЛИЯ И ВЛАДЕЯТ ПЪЛНАТА ВЛАСТ В ОКУПИРАНИЯ ОТ ТЯХ ГРАД — това са основните фактори, които тласват Константинополския престол към идеите на икуменизма и към активно сътрудничество със западните икуменически организации. В съответствие с енцикликата от януари 1920 г. Цариградската патриаршия влиза в официално сътрудничество с представители на икуменическото движение и през август 1920 г. участвува в предварителната конференция по въпросите на „Вяра и устройство“ в Женева.

Около година по-късно новоизбраният Цариградски патриарх Мелетий IV (1921- 1923), в словото си при интронизацията подчертава: „Поставям се в служба на Църквата от първия неин престол за развитие на отношения на колкото е възможно по-тясна дружба с неправославните християнски църкви на Изтока и Запада, за придвижване делото на обединението между едните и другите“ (Oi empneustai kai protergatai… sel. 74, adn. 17).

Същото икуменическо кредо изповядва в своето интронизацинно слово приятелят и съидейникът на Мелетий IV — Атинският архиепископ Хризостом (1923-1938), който през 1924 г. въвежда новия календар в Еладската църква: „ …За такова сътрудничество (с инославните — б.р.) няма нужда от предпоставки или… от догматическо единство, защото единството на християнската любов е достатъчно.“ (Mpatistatou, D. Anatyposis., Epimeleia, Eisagoge: Praktika kai Apophaseis tou en Konstantinoupolei Panorthodoxou Synedriou 10.5.-8.6.1923, Athenai, 1982, sel. d.)

В злополучния избор на Мелетий за патриарх се намесват политическите МАСОНСКИ кръгове около Венизелос, а също и **АНГЛИКАНСКАТА ЦЪРКВА, КОЯТО СЕ ЯВЯВА ВИСШ ИУДОМАСОНСКИ ОРГАН (ЗА ПОДРОБНОСТИ:** Допълнение към ''СЪЩНОСТТА И ЦЕЛТА НА ЮДОМАСОНСКАТА ОКУЛТНА САТАНИНСКА РЕЛИГИЯ''**).** (Mpatistatou, D., op. cit. p. 4).

Ето какво разказва за този избор митрополитът на Константинополския патриаршески Синод Герман Каравангелис: „През 1921 г. избирането ми за Вселенски Константинополски патриарх беше сигурно. От 17 гласа... 16 бяха за мене. Тогава един мой приятел мирянин ми предложи 10000 лири и повече, за да се откажа в полза на Мелетий Метаксакис. Естествено отхвърлих предложението му с негодувание и отвращение. Ненадейно обаче в нощта преди избора ме посети у дома тричленна делегация на „Национална отбрана“ и горещо ме помоли да оттегля кандидатурата си в полза на Мелетий Метаксакис. Членовете на делегацията казаха, че той би внесъл за нуждите на Патриаршията 100 000 долара и понеже имал най-приятелски отношения с протестантските епископи в Англия и Америка, шял да бъде полезен за националната кауза. Затова националните интереси налагали за патриарх да бъде избран Мелетий Метаксакис. Без друго такова било желанието на Елефтерий Венизелос. Върху това предложение мислих цяла нощ — продължава митрополит Герман. — В Патриаршията цареше стопански хаос. Атинското правителство бе престанало да изпраща субсидии, а други приходи нямаше. Патриаршеските чиновници трябваше да изплащат заплати за девет месеца, благотворителните учреждения на Патриаршията бяха изправени пред стопански затруднения. Поради това и заради народното благо — както си мислел заблудения йерарх — приех предложението...“ (цит. по Delembase, A. D., op. cit. p.

662). И така, на следващия ден, 25 .XI.1921 г., за обща изненада за Константинополски патриарх е избран Мелетий Метаксакис. През 1922 г. под негово давление Константинополската църква признава действителност на англиканската йерархия. През 1923 г. той свиква „Всеправославния конгрес“ (10 май — 8 юни). **Конгресът в Цариград отваря пътя за промяната на светоотеческия еортологий (църковния календар) и дава силен тласък за нахлуване на модернизма в Православната Църква.** Константинополският конгрес успява да разкъса литургичното и календарно единство сред поместните църкви и възниква печално разединение както в богослужебно-празничната практика на отделните поместни Църкви, така и между членовете на Църквите, официално възприели това противоканонично нововъведение.

Съпоставителна илюстрация на обновленческите тенденции са съборът на основаната в Русия през 1922 г. „Жива църква“ и „Всеправославният“ конгрес в Цариград, състояли се почти по едно и също време (май — юни 1923 г.). Двата форума постановяват промяна на църковния календар, допускат втори брак за духовните лица, издават и други постановления и обсъждат реформи в духа на един немислим само преди броени години религиозен либерализъм.

На 1 юни негодуващи срещу патриарха-новатор духовници и миряни се събират на митинг, който прераства в нападение срещу Патриаршията с цел Мелетий да бъде низвергнат и прогонен от Константинопол. На 1.V11.1923 . под предлог на заболяване и нужда от лечение Мелетий Метаксакис напуска Константинопол, а на 20.IX.1923 г. под натиска на гръцкото правителство и при посредничеството на Атинския архиепископ Хризостом той подава оставката си от Константинополския патриаршески престол.

През 1926 г. Мелетий е избран като втори кандидат за овдовелия Александрийски престол. Пръв избраник е Нубийският митрополит Николай. Съгласно практиката следвало първият кандидат да бъде провъзгласен за патриарх. Макар и с цяла година закъснение египетските власти утвърждават „избора“ на Мелетий (20.V.1926).

С цената на „недоволство и разцепления“ той прокарва новия календар в диоцеза на Александрийската патриаршия. (вж. Църковен вестник, бр. 13, С. 1929, с. 152/2.). Още като Цариградски патриарх Мелетий установява връзки с руските обновленци. В Посланието на обновленческия Синод до Мелетий по случай избирането му за Александрийски патриарх между другото се казва: „Свещеният Синод със сърдечна признателност си спомня за моралната подкрепа, която бе оказана от Ваше Блаженство на Константинополски патриарх, на Свещения Синод чрез встъпването в каноническо общение с него като единствен законен управителен орган на Руската Православна Църква''. (цит. по Буевский, пос. стат., с. 36.)

През 1930 г. начело на църковна делегация Мелетий Метаксакис взема участие в Ламбетската конференция (Така се нарича съборът на всички „епископи“ на Англиканската „църква“, който се свиква в резиденцията на Кентърберийския архиепископ и примас на цяла Англия веднъж на 10 години. На Ламбетските конференции се обсъждат и се взимат решения по въпроси из областта на вероучението, нравствеността, църковното устройство и практика, между църковните отношения и т. н.) и преговаря за „обединението“ на англиканите с Православната Църква.

След всички тези данни от биографията на Мелетий едва ли би предизвикал учудване фактът, че ТОЙ Е БИЛ МАСОН. Непосредствсно след избирането му за Китийски

митрополит, Мелетий приема масонско посвещение в Константинопол и става член на масонската ложа Хармония, както съобщава това по случай смъртта му масонското списание *Pythagore-Equerre* (т.IV, ч.7-8, 1935 г.). (цит. по Троицкий, С., пос. стат., с. 37.).

Мелетий е записан в Константинополската ложа „Хармония“ под № 44. Масонско посвещение приема през 1909 г. По този повод Зевурдакис изтъква: „Помня с каква гордост и радост всички братя говореха за посвещението на избрания тогава Мелетий в нашата ложа. (ibidem. p.152.) **След посвещението си** — отбелязва Зервудакис — **брат Мелетий разгръщаше масонска дейност навсякъде, където се намираше по време на бурния си живот**. (ibidem. p.151.) „**Малцина са тези** — пише в заключение гръцкият масон, — **които като брат Мелетий приеха масонството и го направиха свой жизнен опит**. И беше истинска загуба, че толкова скоро той бе призован… във вечността…“ (ibidem. p.152.).

ТУК ЩЕ ВМЕТНА И НЯКОИ ЕЛЕМЕНТИ ОТ МОЯ ЛИЧЕН ОПИТ В БЪЛГАРИЯ, ПРИ ОБЩЕНИЕТО МИ С БЪЛГАРСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ ЦЪРКВА, БЪЛГАРСКАТА „ПРАВОСЛАВНА“ СТАРОСТИЛНА ЦЪРКВА НА „МИТРОПОЛИТ“ ФОТИЙ, МАТЕЕВИЯ СИНОД С ПРЕДСТАВИТЕЛ „ОТЕЦ“ СТЕФАН СТЕФАНОВ, КОПИЛОВСКИЯ МАНАСТИР С „АРХИМАНДРИТ“ КАСИАН (АНГЕЛОВ), КОЙТО ДНЕС Е С ОТДЕЛИЛАТА СЕ ОТ РПЗЦ РУСКА ПРАВОСЛАВНА АВТОНОМНА ЦЪРКВА.

Visit of Pope Francis to Patriarch Neophyte of Bulgaria and to the Holy Synod 5 May 2019 ...

Ето някои показателни примери и за българската масонска църковна действителност - На първите две снимки е показано как през <u>юли 2009</u> г. в храма „Св. Димитър", Доростолска епархия, са били извършени масонски „рицарски ръкоположения" от синодалния служител архим. Дионисий, известен със съслуженията си с тамплиери, масони и римокатолици, при молитвеното участие на представители на т. нар. „рицари на Асизи", на униатския „архимандрит" Георги Елдъров и на "православния" свещеник Добри Чаков. След това на тези двама масонски "герои" Дионисий и Чаков започва да се обръща внимание от най-висши църковни инстанции. *В медията на Българската Патриаршия е записано: „Уважаеми читатели на Официалния сайт на БПЦ-БП, на 28 ноември 2014 г. Св. Синод реши началникът на синодалния отдел "Богослужебен" **<u>Негово Високопреподобие архимандрит Дионисий (Мишев) да бъде ръкоположен в епископски сан и назначен за втори викарий на Софийския митрополит</u>**. Ръкоположението на наречения за Стобийски епископ архим. Дионисий е определено да се състои на 21 декември 2014 г. На 01 юли 2011 г. архимандрит Дионисий по благословение на патриарх Максим и решение на Св. Синод е назначен на длъжността „Началник отдел „Богослужебен" при Св. Синод. На 27 май 2014 г. по време на мирната визита на Българския патриарх Неофит в диоцеза на Руската православна църква е отличен от Московския и на цяла Русия патриарх Кирил с орден „Св. преп. Сергий Радонежски" III-та степен." **<u>Явно става въпрос за специално отношение към масона от страна на различни патриарси</u>**! Третата снимка е правена след като другия водещ български иудомасон, митрополит Антоний, отличи споменатия отец Добри Чаков с протопрезвитерство. По принцип в Църквата това най-високо отличие за свещениците от бялото духовенство се дава само и единствено на клирици, които са преподаватели, признати и отличени с известни научни трудове професори, доценти, доктори и извършващи активна преподавателска дейност. С такива дейности Чаков не е известен, но е колега на Антоний в масонските ложи. На последната снимка е дадено как въпросния Антоний въвежда в храм Александър Невски, кръсти се и се моли с един от патроните на световното рицарско иудомасонство, йезуита илюминат папа Франциск*

КОГАТО ЗАПИТАХ „ОТЕЦА" СИ В Б"ПЦ" ОТНОСНО МНОЖЕСТВОТО ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА МАСОНСКИ РИТУАЛИ И РЪКОПОЛАГАНИЯ, ОСЪЩЕСТВЯВАНИ В ТЕХНИТЕ ЦЪРКВИ, ЗА „ОСВЕЩАВАНЕТО" НА ТАМПЛИЕРСКИ СЪБОРИ, „БЛАГОСЛАВЯНЕТО" НА МАСОНСКИ БЛАГОТВОРИТЕЛНИ АКЦИИ И КУРБАНИ И ДРУГИ ПОДОБНИ, ВСИЧКИ ТЕ ИЗВЪРШЕНИ ОТ ТЕХНИ „ЕПИСКОПИ И СВЕЩЕНИЦИ"; ЗА ОФИЦИАЛНОТО ЧЛЕНСТВО В МАСОНСКИ ЛОЖИ НА БЪЛГАРСКИ ЕПИСКОПИ И ДРУГ КЛИР; ЗА РИТУАЛИ ПО „ПОСВЕЩАВАНЕ" НА МАСОНСКИ АРХОНТИ И ЗА МНОГО ДРУГИ БЕЗЗАКОНИЯ, ТОЙ МИ ОТГОВОРИ, ЧЕ НЕ Е НАША РАБОТА ДА СЕ МЕСИМ В ДЕЛАТА НА ЦЪРКВАТА И ДА СЪДИМ. ПОДОБНА БЕШЕ РЕАКЦИЯТА НА „ОТЕЦА" МИ В Б"П"СЦ, КОГАТО ГО ЗАПИТАХ ЗА ПРИЗНАВАНЕТО НА ЙЕРАРХИЯТА И ТАЙНСТВАТА НА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЦЪРКВИ. МОНАСИТЕ ОТ КОПИЛОВСКИЯ МАНАСТИР МИ КАЗАХА, ЧЕ „АРХИМАНДРИТА" КАСИАН Е ПРЕПИСАЛ ЧАСТ ОТ СОБСТВЕНОСТТА НА МАНАСТИРА ИМ НА ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКАТА ГРУПА РОТЪРИ КЛУБ. САМИЯ КАСИАН МИ

СПОДЕЛИ, ЧЕ Е МНОГО БОГАТ ЧОВЕК, КОЙТО ИМА ВРЪЗКИ С ВЛИЯТЕЛНИ ХОРА. ПОДОБЕН БОГАТАШ Е И „ОТЕЦА“ МАТЕИТ СТЕФАН, С ЦЪРКВА В ПЛОВДИВСКИЯ КВАРТАЛ МАРКОВО. ЗА НЕГОВАТА ОСОБЕНА РЕАКЦИЯ НА МОИ СТАТИИ ПРОТИВ МАСОНСТВОТО И ИКУМЕНИЗМА МИ НАПОМНИ СПОМЕНАТОТО ПО-ГОРЕ УСЛОВИЕ, ПОСТАВЕНО ОТ МАСОНИТЕ НА ВЕРБУВАНИЯ ОТ ТЯХ ДУХОВНИК: „САМО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ БОРИТЕ С НАС“! СТЕФАН СТЕФАНОВ НЯКОЛКО ПЪТИ МИ ПРАВИ БЕЛЕЖКИ ДА НЕ ПИША ПОВЕЧЕ ПОДОБНИ МАТЕРИАЛИ, КАТО ЕДИНИЯ ПЪТ ИЗТЪКНА АРГУМЕНТ, ЧЕ ПО ТОЗИ НАЧИН НЕ МОЖЕМ ДА ГИ ПРИВЛЕЧЕМ КЪМ „ИСТИНАТА“. АЗ МУ КАЗАХ, ЧЕ ТОЙ ПРОТИВОРЕЧИ НА СВЕТОТО ПРЕДАНИЕ, ЗАЩОТО ТО НИ КАЗВА ДА ИЗОБЛИЧАВАМЕ ПАГУБНИТЕ ЗАБЛУДИ И ТАКА ДА ВРАЗУМЯВАМЕ ИЗПАДНАЛИТЕ В ТЯХ! В ПРЕДХОДНИ МАТЕРИАЛИ ВЕЧЕ ПИСАХ, ЧЕ ВСИЧКИ ОСТАВЕНИ ДА РАБОТЯТ ОТ МАСОНСКИТЕ ВЛАСТИ ПО СВЕТА И ОФИЦИАЛНО РЕГИСТРИРАНИ ОТ ТЯХ СИНОДИ СА СВЪРЗАНИ С МАСОНСТВОТО И ПРЕДВИЖВАНАТА ОТ НЕГО АНТИХРИСТОВА ИКУМЕНИЧЕСКА РЕЛИГИЯ. ЗАТОВА И СТЕФАН СТЕФАНОВ И ОСТАНАЛИТЕ ПСЕВДОПРАВОСЛАВНИ КЛИРИЦИ, ЦЪРКВИ И СИНОДИ ОТКАЗВАТ ДА АНАТЕМОСВАТ В ОФИЦИАЛЕН, ПОДПИСАН ОТ ТЯХ ДОКУМЕНТ И МАСОНСТВОТО И ИКУМЕНИЗМА – ПО СЪЩАТА ПРИЧИНА, ПО КОЯТО ЙЕРАРСИТЕ ОТ АРХИЕРЕЙСКИЯ СИНОД НА РПЗЦ ОТКАЗВАТ ДА ПОДПИШАТ КЛЕТВЕНО ЗАЯВЛЕНИЕ, ЧЕ НЕ СА ЧЛЕНОВЕ НА МАСОНСКИ ЛОЖИ! ТАКАВА ДЕКЛАРАЦИЯ ЩЕ ОТКАЖАТ ДА ПОДПИШАТ И МНОГО ОТ КЛИРА И ЙЕРАРСИТЕ НА МАТЕИТИТЕ, НА ДРУГИТЕ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ СИНОДИ, КАКТО И НА „ОФИЦИАЛНИТЕ“ ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ ПО СВЕТА!!!

АРГУМЕНТИТЕ, КОИТО СТАРОСТИЛНИТЕ ИКУМЕНИСТИ ИЗТЪКВАТ, ЗА ДА НЕ АНАТЕМОСАТ ИКУМЕНИЗМА И МАСОНСТВОТО СА РАЗЛИЧНИ. КАКТО ВИДЯХМЕ КИПРИАНОВИЯ ГРЪЦКИ СИНОД НА ПРОТИВОСТОЯЩИТЕ И СВЪРЗАНИТЕ С НЕГО ЧАСТ ОТ РПЗЦ (НЕВЛЯЗЛА В МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ), ГРЪЦКИТЕ ФЛОРИНЕИ, НАШАТА БЪЛГАРСКА „ПРАВОСЛАВНА“ СТАРОСТИЛНА ЦЪРКВА И ПОВЕЧЕТО ПОДОБНИ КОНТРОЛИРАНИ „АЛТЕРНАТИВИ“ НА ОФИЦИАЛНОТО ИКУМЕНИЧЕСКО ЛЪЖЕПРАВОСЛАВИЕ КАЗВАТ, ЧЕ ТРЯБВАЛО ДА СЕ СВИКВА НОВ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОР. МАТЕИТИТЕ ГОВОРЯТ ЗА НЯКАКВА „СХИЗМА НА НОВОСТИЛИЕТО“, ЗА ТОВА, ЧЕ НЯМАЛО КАКВО ДА СЕ ОСЪДИ В ИКУМЕНИЗМА, ЗАЩОТО ТАМ НЯМАЛО СЛУЖЕНИЕ И БОГОСЛОВИЕ И ДРУГИ ПОДОБНИ ЕРЕТИЧЕСКИ БРЪТВЕЖИ!

ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ПОКАЗАТЕЛНИ И ОБОБЩАВАЩИ ИЗОБЩО ЗА ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ МЕЖДУЦЪРКОВНИ МРЕЖИ, В КОИТО СЕ НАМИРАТ ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ „ПРАВОСЛАВНИ“ ЦЪРКВИ (ВКЛ. И НАШАТА БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ) СА ДУМИТЕ НА АРХИЕПИСКОПА НА РПЗЦ АВЕРКИЙ, ИЗКАЗАНИ НЯКОГА В МИНАЛОТО И ВАЛИДНИ ВСЕ ОЩЕ ДНЕС ЗА НЯКОИ МАЛОБРОЙНИ ОБЩИНИ НА ЗАДГРАНИЧНАТА ЦЪРКВА, НЕПОГЪЛНАТИ ОТ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ: „НИЕ ПОДЧЕРТАВАМЕ, ЧЕ НЕ ПРИЗНАВАМЕ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХ АЛЕКСИЙ, А В СЪЩОТО ВРЕМЕ ВСИЧКИ ПАТРИАРСИ ГО ПРИЗНАВАТ. НИЕ ГОВОРИМ ЗА ОБЩЕНИЕ С ТЕЗИ ПАТРИАРСИ И, ПО ТОЗИ НАЧИН, ПАРАДОКСАЛНО СЕ ОКАЗВАМЕ В ОБЩЕНИЕ С МОСКОВСКАТА ПАТРИАРШИЯ. ПОЛУЧАВА СЕ ОМАГЬОСАН КРЪГ“. !!! (53)

ЕТО КАК ТОВА МОЖЕ ДА СЕ ОТНЕСЕ НАПРИМЕР КЪМ НАШАТА БЪЛГАРСКА „ПЦ“ – ТЯ УЖ НЕ ПРИЗНАВА РЕШЕНИЯТА НА КРИТСКИЯ СЪБОР, ИЗЛЯЗЛА Е ОТ ССЦ, А В

СЪЩОТО ВРЕМЕ Е В ЛИТУРГИЙНО ОБЩЕНИЕ С ВСИЧКИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ПАТРИАРСИ, КОИТО УЧАСТВАХА НА СЪБОРА, ПРИЕХА РЕШЕНИЯТА МУ, УЧАСТВАТ В ССЦ И СТРОЯТ НОВИЯ АНТИХРИСТОВ СВЕТОВЕН РЕД.

ОМАГЬОСАН КРЪГ, КОЙТО СЕ РАЗБИВА САМО С ИСТИНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ И ИЗЛИЗАНЕ ОТ ОБЩЕНИЕ С ВСЯКА ИКУМЕНИЧЕСКА ЙЕРАРХИЯ!

ДНЕС ПО-ГОЛЯМАТА ЧАСТ ОТ РУСКАТА ЗАДГРАНИЧНА ЦЪРКВА ОТНОВО Е ЧЛЕН НА ВИСШАТА ЕРЕТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ НАРЕЧЕНА СВЕТОВЕН СЪВЕТ НА ЦЪРКВИТЕ, ЗАЩОТО ВЕЧЕ Е ЧАСТ ОТ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ, СЛЕД ПОДПИСВАНЕ НА „АКТ ЗА КАНОНИЧЕСКО ОБЩЕНИЕ“ НА 17 МАЙ 2007 Г. (54)

КАКТО Е ЯВНО ОТ НАПИСАНОТО ДО ТУК В ТАЗИ И В МНОЖЕСТВО ДРУГИ СТАТИИ, РПЗЦ, ВСИЧКИ ОБЩУВАЛИ И ОБЩУВАЩИ С НЕЯ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ „ОФИЦИАЛНИ“ ПОМЕСТНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ И ДРУГИ „АЛТЕРНАТИВНИ“ СТАРОСТИЛНИ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ ЦЪРКВИ И СИНОДИ, КОИТО СА РЕГИСТРИРАНИ И ОСТАВЕНИ ДА РАЗВИВАТ ДЕЙНОСТ ОТ МАСОНСКИТЕ ВЛАСТИ ПО СВЕТА, СЕ ЯВЯВАТ ЕРЕТИЧЕСКИ БЕЗБЛАГОДАТНИ ЛЪЖЕЦЪРКВИ, КОИТО ИЗПОВЯДВАТ ЕДИН ОТ ГЛАВНИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ ДОГМАТИ НА ИКУМЕНИЗМА – „ТЕОРИЯТА НА КЛОНКИТЕ“.

СПАСЕНИЕТО ЗА ДУШАТА Е ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ОБЩЕНИЕ С ТЯХ И С ВСИЧКИ ХОРА, КОИТО ПРИНАДЛЕЖАТ КЪМ ТЯХ ИЛИ КЪМ КАКВОТО И ДА Е КРИВОВЕРИЕ, СУЕВЕРИЕ, ЗЛОВЕРИЕ ИЛИ БЕЗБОЖИЕ.

КАКТО ЗНАЕМ ОТ ЕВАНГЕЛИЕТО, БОЖИЯ ПРОМИСЪЛ

ИЗПОЛЗВА И ДЕЙСТВИЯТА НА БЕСОВЕТЕ ЗА ДА ВРАЗУМЯВА. ПО ТОЗИ НАЧИН, ВЪПРЕКИ ЕРЕТИЧЕСКАТА СИ МАСОНСКА СЪЩНОСТ, ПРОПОВЯДВАЙКИ ПРАВОСЛАВНОТО ЕВАНГЕЛИЕ ПО ЦЯЛАТА ЗЕМЯ, РПЗЦ ИЗИГРАВА СВОЯТА РОЛЯ В КРАЙНИТЕ ВРЕМЕНА НА ТОЗИ ОТМИНАВАЩ БЕЗВЪЗВРАТНО, КОНТРОЛИРАН ОТ САТАНА И НЕГОВИТЕ ИУДОМАСОНСКИ ЛОЖИ СВЯТ, КОЙТО ОЧАКВА КРАТКОТО ВЛАДИЧЕСТВО НА БЛЕНУВАНИЯ ОТ ТЯХ АНТИХРИСТ, ЗА ДА СЕ ОТТЕГЛИ В АДА, ОТСТЪПВАЙКИ ПРЕД ВЕЧНОТО ЦАРСТВО НА ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА!

1) «Мы должны постоянно помнить, что РПЦЗ, в отличие от других «традиционалистических» юрисдикций, которые отделились от своих Церквей-Матерей или же сами себя отгородили от них стеной, по причине своей экклезиологии, – никогда не отделялась ***от чего бы то ни было*** *[и даже от антихристовой власти? – авт.]» – Лебедев А., прот. В защиту фундаментальных позиций РПЦЗ. // «Вертоград-информ». 1999. № 7.*
2) «РПЦЗ, исторически, также очень реалистично относилась к вопросу взаимоотношений других Православных Церквей с Московской Патриархией… что касается непризнания Московской Патриархии в качестве законной Российской Церкви, пока та находилась под контролем коммунистов, она ***с пониманием*** *смотрела на признание Московской Патриархии другими Православными Церквями, начавшееся в 1944 г., и* ***никогда не разрывала из-за этого общения ни с одной из них****». – Лебедев А., прот. Цит. соч.*

3) Деяния II Всезарубежного Собора РПЦЗ. Белград. 1939, с. 402.

4) Цит. по: Православие и экуменизм. Документы и материалы 1902-1997. М.1998, с. 70.

5) Нафанаил (Львов), архиеп. Указ. соч. Т. 5, с. 26.

6) Преп. Иосиф Волоцкий. Просветитель. М. 1993, с. 311,314.

7) Напомним, что до 1990 г. Иерусалимский Патриархат состоял членом ВСЦ.

8) "Мирянин". 1992. сент.-окт.

9) См. Письма Синода РПЦЗ грекам-старостильникам от 27.9.1961 г. и 3.10.1961 г. – Копии с оригиналов на англ. яз.

10) Сие «мvро» доставлялось в РПЦЗ через Сербскую Патриархию. Но 25.11.1950 г. Арх. Собор РПЦЗ, в виду его нехватки, постановил мvро сварить. Однако, неизвестно, чтобы мvроварение это в действительности состоялось. Существуют данные, что мvро и далее продолжало опосредованно поступать именно от Константинопольской патриархии. – См.: Амвросий (Сиверс), архиеп. Безобразники, с. 8; G.Seide. Ibidem, p.163; В. К. Указ. соч., с. 13, 38.

11) Со слов архим. А. М. (РПЦЗ) автору сего очерка довелось узнать следующее. Оказывается, нынешний Первоиерарх РПЦЗ митр. Виталий (Устинов) держится учения о том, что присоединяющийся из МП к РПЦЗ должен быть мvропомазан лишь в том случае, если он был крещен после 1990 г., при Патриархе Алексие II. Митр. Виталий при этом поясняет, что таинство мvропомазания до 1990 г. в МП являлось действительным (причем, неважно, каким чином происходило крещение: погружением, обливанием или кроплением), т. к., по его утверждению, при Патр. Пимене в новое мvро тогда еще добавлялось мvро от Патр.Тихона. Учение неслыханное, ибо действительность таинств главным образом зависит не от вещества, а от того, кем и где они совершаются.

12) Рождественское Послание митр. Виталия 1987 г. // “Православная Русь”. 1987. № 1. Теперь известно, что к такому извращенному толкованию анафемы 1983 г. митр. Виталия подвигли архиеп. Антоний Женевский и еп. Григорий (Граббе). Так, еп. Григорий писал архиеп. Антонию в личном письме от 22.5.(4.6).1984 г.: “Получил сегодня Ваше письмо об анафеме и хочу Вас очень за него поблагодарить. Я думаю также, как Вы по этому вопросу и даю подробные же объяснения, но у Вас они лучше выражены <…> Теперь у нас почти все так или иначе замарались экуменизмом, но наипаче Константинополь. <…> Но, конечно, мы можем только прерывать с ним общение, но не карать его”. – Григорий (Граббе), еп. Письма, с. 72.

13) Подробно о сем см.: В.К. Неоправданное единство. К вопросу об установлении Русской Православной Церковью Заграницей евхаристического общения со старостильным Синодом греческого Митрополита Киприана (История и экклезиология). СПб. 1996, с. 35-37.
14) Протокол № 4 от 24.4(7.5). 1993 г. Арх. Собора РПЦЗ, с.5. – Л.А.а.

15) То же подтверждает и прот. А. Лебедев: “…говорить, что анафема может распространяться на все юрисдикции только потому, что они состоят в ВСЦ, – смехотворно”. – Лебедев А., прот. Цит. соч.

16) Полностью документ приведен: Пагубное единомыслие. Унии: история и современность. СПб. 1996, с. 98-104.

17) Ламбопулос Г. VII Генеральная Ассамблея ВСЦ. Канберра, фев. 1991 г. Хроника, тексты, документы. Тертиос. Катерини. 1992, с. 136.

19) Письмо из Нью-Йорка от 3.8.1991 г. частному лицу в Москву. // Амвросий (Сиверс), монах. Русская Зарубежная

Церковь: живой труп, с .33; Письмо духовенства Бостонского Благочиния митр. Виталию от 8(21).11.1986 г. // "Воздвижение". 1995. № 10.

20) Письмо из Гамбурга от 16.8.1992 г. частному лицу в Москву. // Амвросий (Сиверс), монах. Указ. соч., с. 33.
21) "Der Bote der Deutschen Diozese". 1986. № 6.
22) "Вестник Германской епархии РПЦЗ". 1997. № 6, с. 13.

23) Вопреки распространяемым сведениям, Сербская Патриархия до сих пор состоит членом ВСЦ, т. к. свое решение о выходе из экуменизма она поставила в зависимость от решения будущего "Всеправославного Совещания", которое, как известно, весной 1998 г. постановило продолжать участие в сем еретическом сборище. – См.: "Церковные новости". 1998. № 5, с. 6-7.
24) Такие сослужения имели место еще с 1960-х гг. с константинопольскими новостильниками-экуменистами. – См.: "ЖМП". 1965. № 4, с. 25.
25) См.: "Воздвижение". 1995. № 10, с. 5.
26) См.: "Церковные новости". 1996. № 2.
27) См.: "Воздвижение". 1995. № 10, с. 5.
28) Там же, с. 6.
29) См.: "Православная Русь". 1992. №?

30) Обращение ВЦУ заграницей к главам инославных церквей (кроме Папы Римского) от 2(15).6.1922 г. // Никон (Рклицкий), архиеп. Указ. соч. Т. VI, с. 107.

31) Сборник избранных сочинений митр. Анастасия. Джорд. 1948, с. 220-221.

32) Определение от 19(31).12.1931 г. // "Скорбное Послание" митр. Филарета 1969 г., с. 6.

33) См.: "Православная Русь". 1997. № 18, с. 14.

34) Субсидии эти формировались, в основном, из отчислений американских протестантов, но также и МП и всех прочих Поместных Церквей, участников ВСЦ, а РПЦЗ их принимала, как Церковь, окормлявшая беженцев после войны. – Поспеловский Д. Из истории русского церковного зарубежья. // "Церковь и время". 1991. № 2, с. 67.

35) "Образование этого Комитета, – сообщил журнал Вселенского Патриархата "Епископсис" (июль 1994 г.), – соответствует плану, сделанному Всеправославным Комитетом (Шамбези 1993 г.) в целях организации Православного разсеяния (диаспоры) и является ответом на высказанное Римо-католиками и Евангельскими Церквями желание более тесного сотрудничества их с Православной Церковью". – "Церковные новости". 1996. № 2.

36) Определение Арх. Собора РПЦЗ от 28.6(11.7).1994 г. // "Православная Русь". 1994. № 17.

37) Цит. по: Киприан (Куцумбас), митр. Экклезиологические тезисы, или Изложение учения о Церкви для православных, противостоящих ереси экуменизма. Фили. Аттика. Греция.1993, главы 3,4.

38) Там же, гл. 1.

39) Цит. по: Серафим (Алексиев), архим.; Сергий (Язаджиев), архим. Почему православному христианину нельзя быть экуменистом? СПб. 1994, с. 19.
40) Иеремия II, Патр. Константинопольский. Ответы лютеранам. М. 1866. с. 12.
41) Пространный Христианский Катихизис. М. 1895, с. 72.

42) Житие на Матей Карпатакис
43) Григорий (Граббе), еп. Церковь и ее учение в жизни. Т. 4, с.

225.

44) “Вестник ИПЦ”. 1995. № 2.

45) Антоний (Храповицкий), митр. Догмат Искупления. Сремски Карловцы 1926. с. 31. В “Опыте Христианского Катихизиса” эта мысль звучит так:

“Вопр: Почему эти душевные муки Христа о человеческой греховности явились нашим искуплением? 0тв: Потому что сострадательная любовь таинственно объединила Его дух с нашими душами и мы почерпаем для них от Духа Христова как бы источник святости и тем побеждаем грех”. – Цит. по изд. Австрал.-Новозел. еп. РПЦЗ. 1989, с. 45.

46) Догмат Искупления, с. 44.

47) Цит. по: Епифаний (Чернов), схимонах. Догматическое учение об Искуплении, чуждое Святым Отцам Церкви. Машинопись, с. 5-6.

48) Его же. Жизнь Святителя. Машинопись, с. 93.

49) К. В. П. Верный Богу и Его Царю. // “Жизнь вечная”. 1997. № 28, с.3.

50) Епифаний (Чернов), схим. Проникновение обновленчества в “Русскую Православную Церковь Заграницей”. Машинопись. 1983, с. 5. Граббе был, к слову сказать, не только масоном, но и агентом ЦРУ (вместе со своим сыном архим. Антонием Граббе). Вообще активное сотрудничество Синода РПЦЗ и Первоиерархов с ЦРУ на волне антибольшевизма – тема отдельного разговора, ибо сей факт красноречив и общеизвестен.
51) О принадлежности к этой ложе митр. Виталия автору приходилось слышать от разных лиц.

52) См.: Тальберг Н. Архиепископ Тихон (Ляшенко). //

“Православный путь”. 1965, с. 90-91; Деяния II-го Всезарубежного Собора РПЦЗ. Белград. 1939, с. 199, 403-423; Дело № 295 о защите епископов РПЦЗ от обвинений в масонстве и Дело № 228 об освобождении арх. Тихона (Ляшенко) от упр. Герм. епархией. 1937-1938 гг. – ГАРФ, ф. 6343, оп. 1.

53) Цит. по: “Православная жизнь”. 1996. № 5, с. 11.

54) Служба коммуникации ОВЦС. В Храме Христа Спасителя состоялось подписание Акта о каноническом общении между Московским Патриархатом и Русской Зарубежной Церковью. Mospat.ru (17 мая 2007). Дата обращения: 18 мая 2013.

Кадрматов Р. Две в одной. Русская православная церковь объединилась с «зарубежниками». Lenta.ru (17 мая 2007). Дата обращения: 18 мая 2013.

---

buditeli.info © 2017